WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

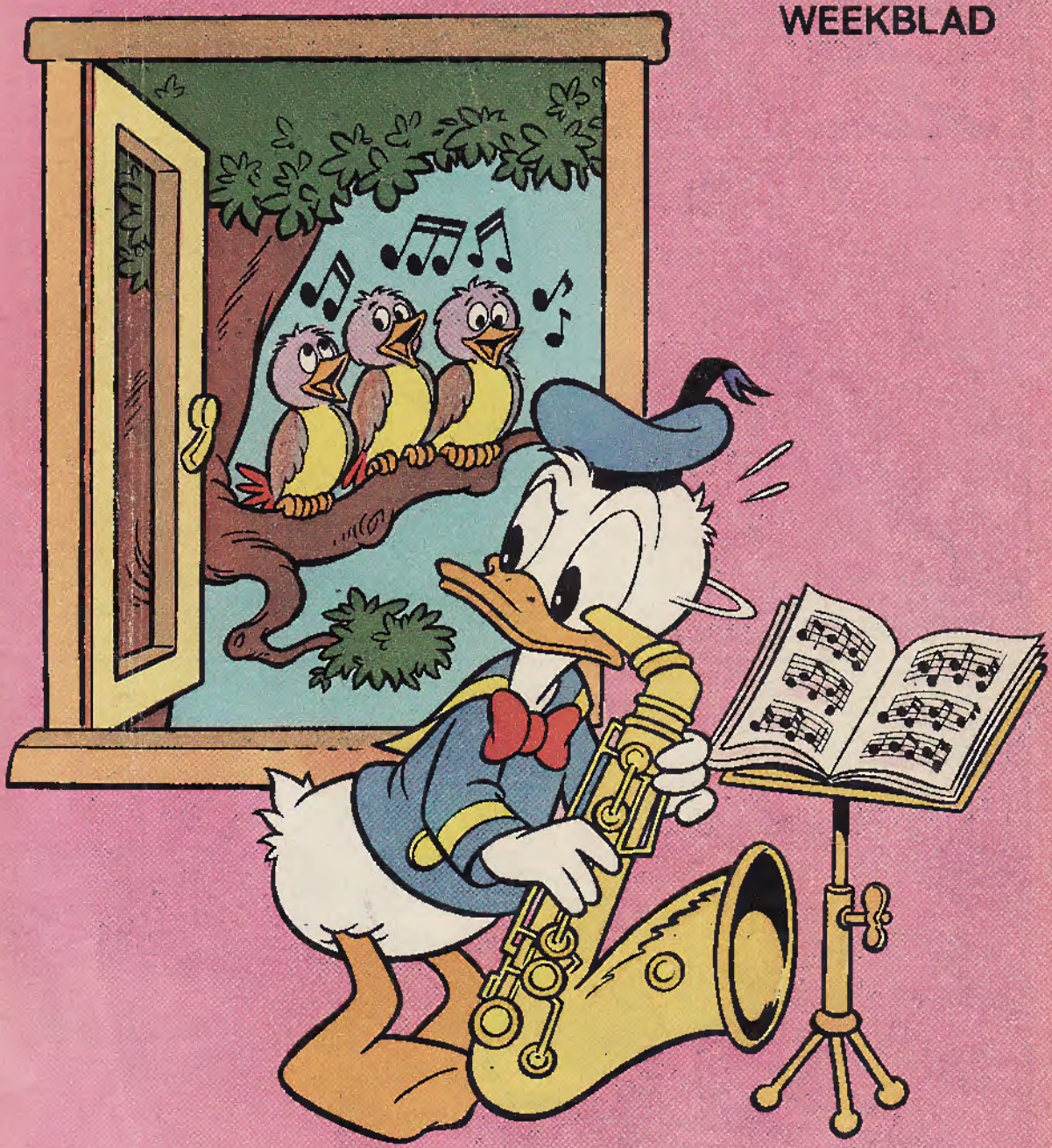

Nr. 21 25 MEI 1968
30 ct. p. w., losse nrs. 40 ct., België 7 fr.

Goofy

Donald Duck

de KERN van de zaak

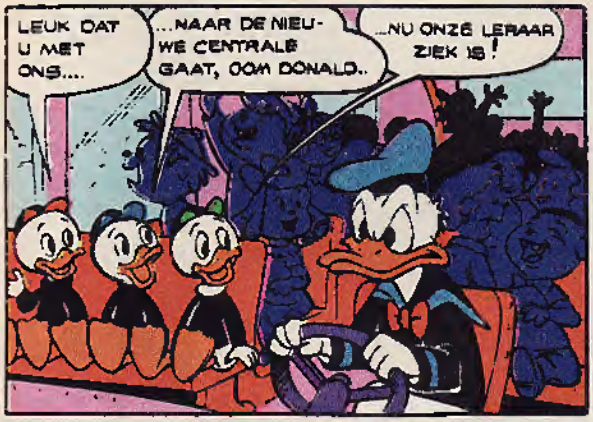

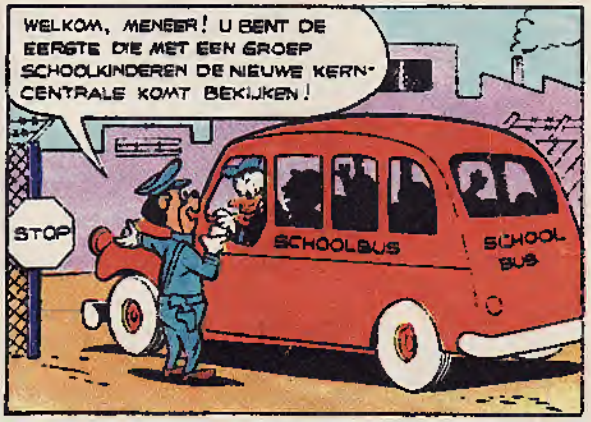

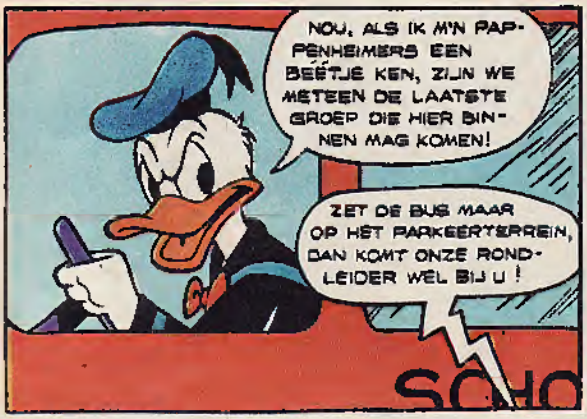

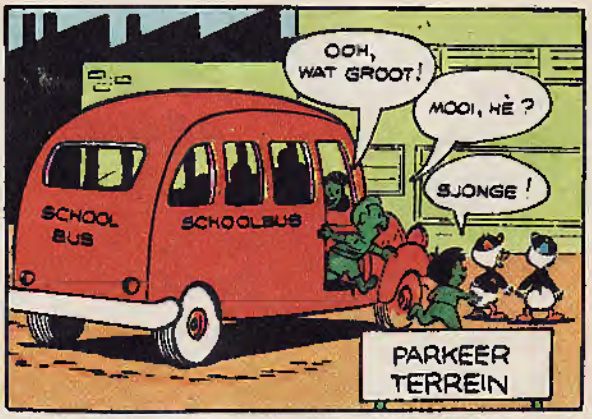

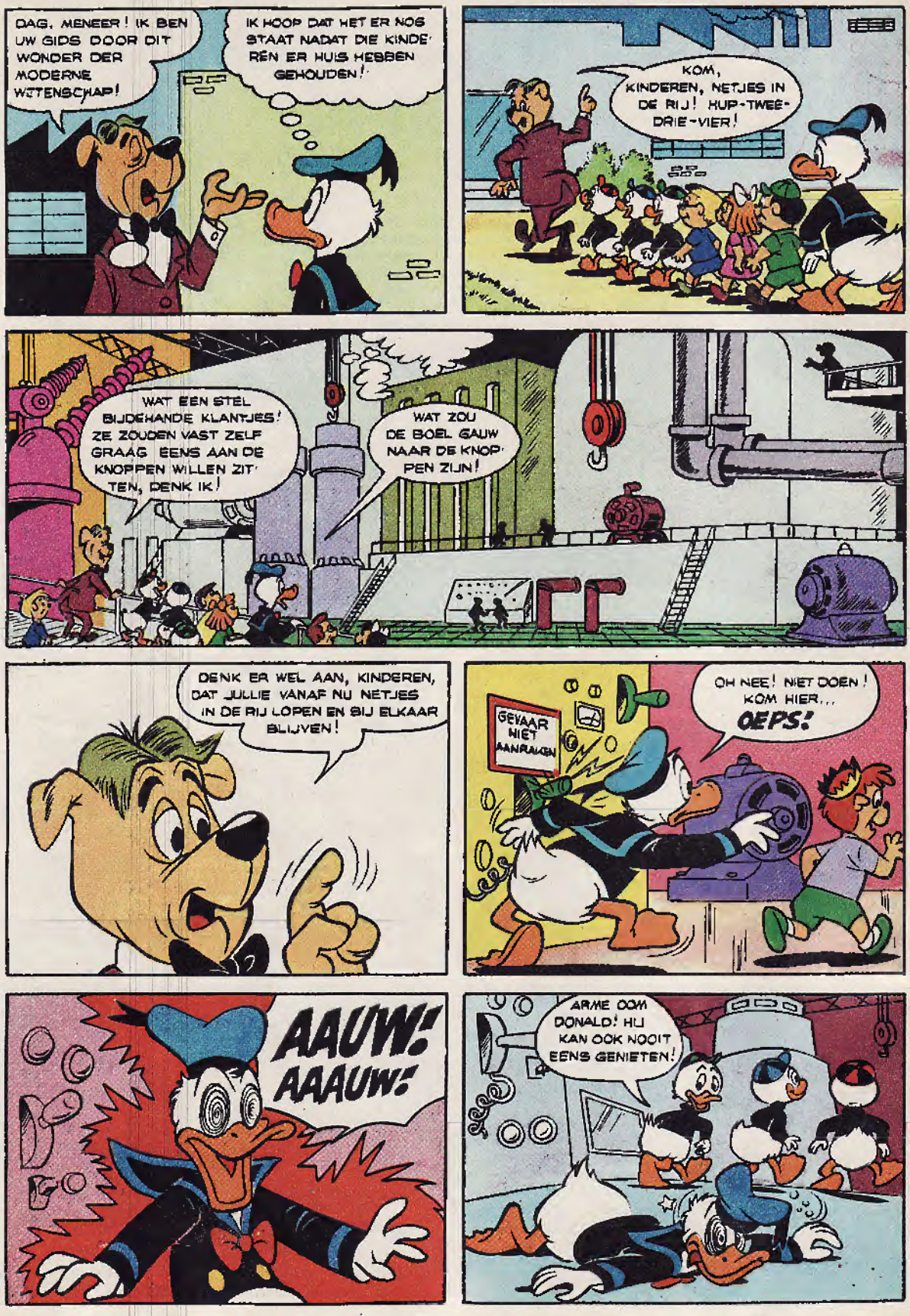
DAG, MENEER! IK BEN UW GIDS DOOR DIT WONDER DER MODERNE WETENSCHAP!
IK HOOP DAT HET ER NOG STAAT NADAT DIE KINDEREN ER HUIS HEBBEN GEHOUDEN!
KOM, KINDEREN, NETJES IN DE RIJ! HUP-TWEE-DRIE-VIER!
WAT EEN STEL BIJDEHANDE KLANTJES! ZE ZOUDEN VAST ZELF GRAAG EENS AAN DE KNOPPEN WILLEN ZITTEN, DENK IK!
WAT ZOU DE BOEL GAUW NAAR DE KNOPPEN ZIJN!
DENK ER WEL AAN, KINDEREN, DAT JULLIE VANAF NU NETJES IN DE RIJ LOPEN EN BIJ ELKAAR BLIJVEN!
GEVAAR NIET AANRAKEN
OH NEE! NIET DOEN! KOM HIER...
OEPS!
AAUW! AAAUW!
ARME OOM DONALD! HIJ KAN OOK NOOIT EENS GENIETEN!

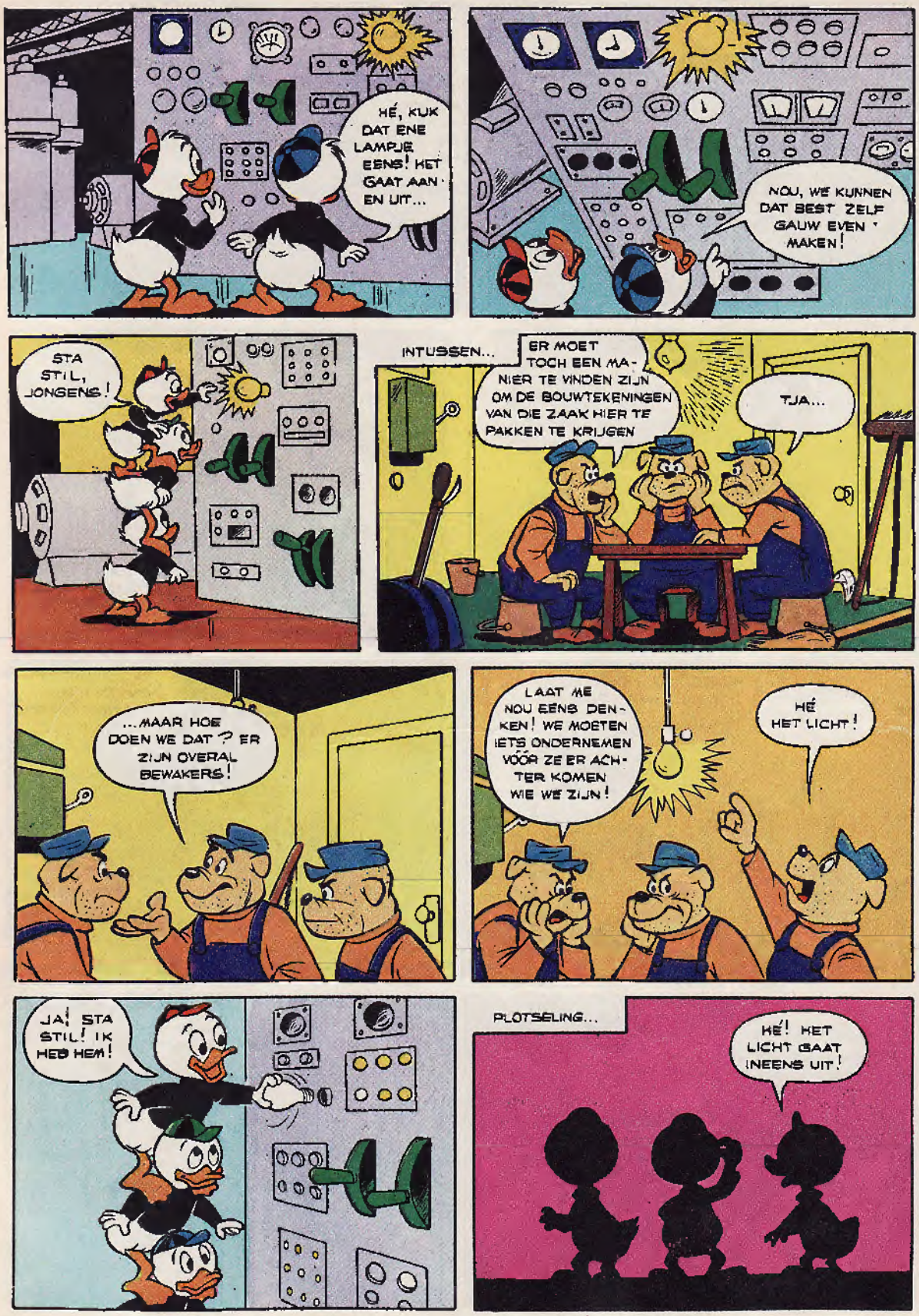
HÉ, KIJK DAT ENE LAMPJE EENS! HET GAAT AAN EN UIT...
NOU, WE KUNNEN DAT BEST ZELF GAUW EVEN MAKEN!
STA STIL, JONGENS!
INTUSSEN...
ER MOET TOCH EEN MANIER TE VINDEN ZIJN OM DE BOUWTEKENINGEN VAN DIE ZAAK HIER TE PAKKEN TE KRIJGEN
TJA...
...MAAR HOE DOEN WE DAT ? ER ZIJN OVERAL BEWAKERS!
LAAT ME NOU EENS DENKEN! WE MOETEN IETS ONDERNEMEN VÓÓR ZE ER ACHTER KOMEN WIE WE ZIJN!
HÉ HET LICHT!
JA! STA STIL! IK HEB HEM!
PLOTSELING...
HÉ! HET LICHT GAAT INEENS UIT!

LIEVE HELP! WAT KAN ER GEBEURD ZIJN ?
IK WEET HET NIET- (MAAR IK KAN ER WEL NAAR RADEN...)

GELUKKIG HEB IK ALTIJD EEN ZAKLANTAARN BIJ ME! WE KOMEN ER GAUW GENOEG ACHTER WAT ER AAN DE HAND IS!
ZEKER ALS HET IS WAT IK DENK DAT HET IS!....

....GEEF MIJ DAT LICHT MAAR EENS!

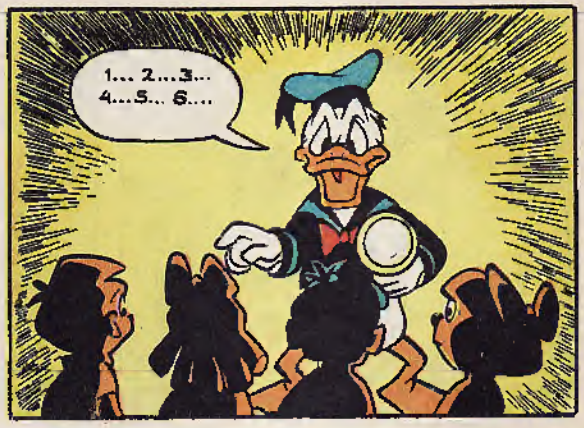
1... 2...3... 4...5... 6....

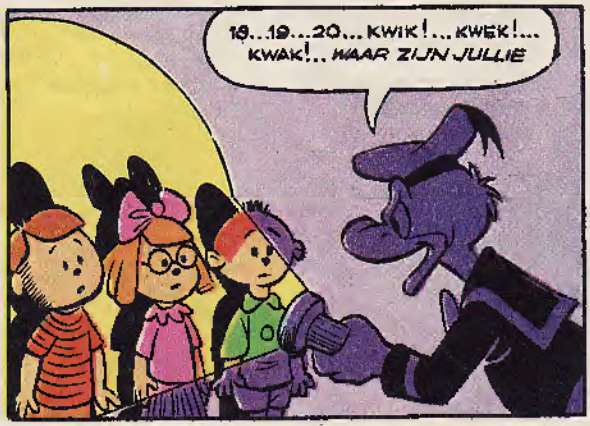
19..19...20... KWIK!... KWEK!... KWAK!.. MAAR ZIJN JULLIE

ZE ZIJN VERDWENEN! EN IK HEB EEN STERK VERMOEDEN DAT IK WEET WAT ZE..

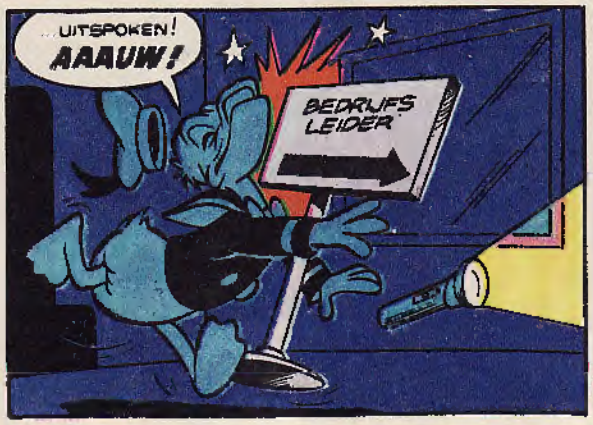
...UITSPOKEN! AAAUW!
BEDRIJFS LEIDER

DIE VERDRAAIDE VLEGELS! WACHT MAAR TOT IK ZE TE PAKKEN HEB!

INTUSSEN....
DE TEKE-NINGEN WORDEN HIER BEWAARD! NU HET LICHT IS UITGEVALLEN, ZIET GEEN KIP ONS!
JA...'T IS ZO GE-BEURD!

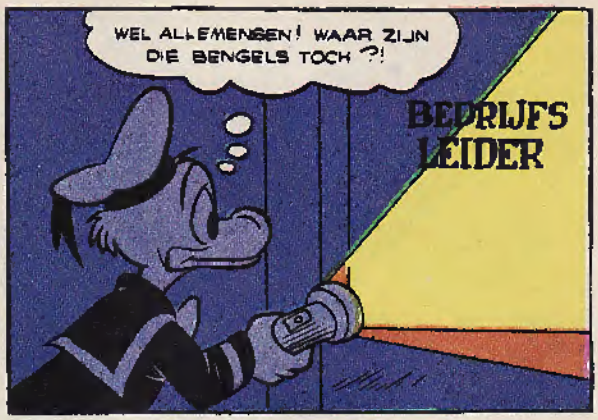
WEL ALLEMENGEN! WAAR ZIJN DIE BENGELS TOCH ?!
BEDRIJFS LEIDER

HÉ! WAT KRIJGEN WE NOU ? DE ZWARE JONGENS ?

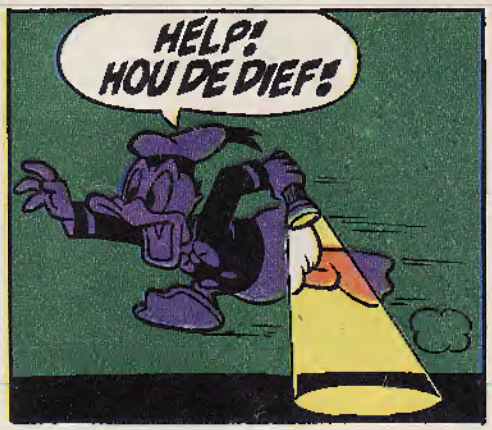
HELP! HOU DE DIEF!

GAUW, HIERHEEN! DIT GAAT NAAR DE HOOFDIN-GANG, GELOOF IK!

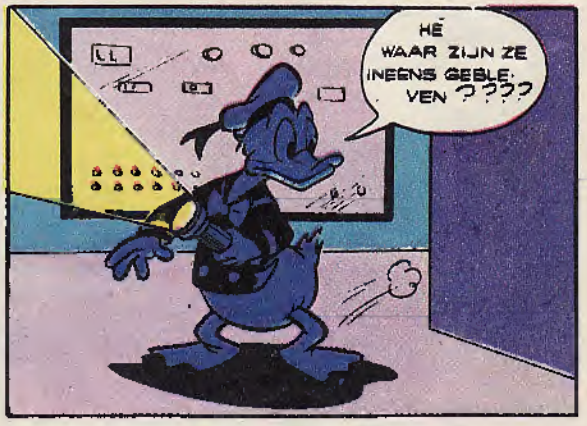
HÉ WAAR ZIJN ZE INEENS GEBLE-VEN ? ???

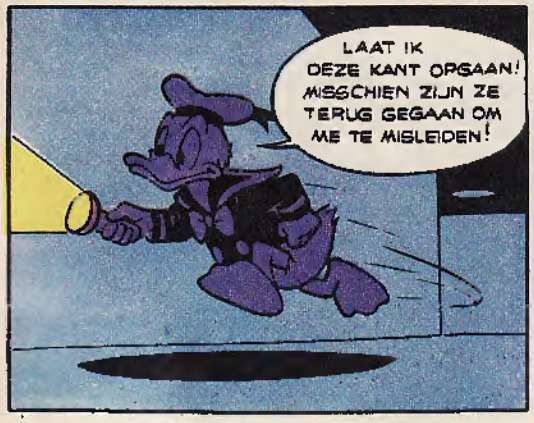
LAAT IK DEZE KANT OPGAAN! MISSCHIEN ZIJN ZE TERUG GEGAAN OM ME TE MISLEIDEN!

WE ZIJN HEM KWIJT GE-RAAKT!
JA! HIHIHI...WAT 'N SUFFERD!

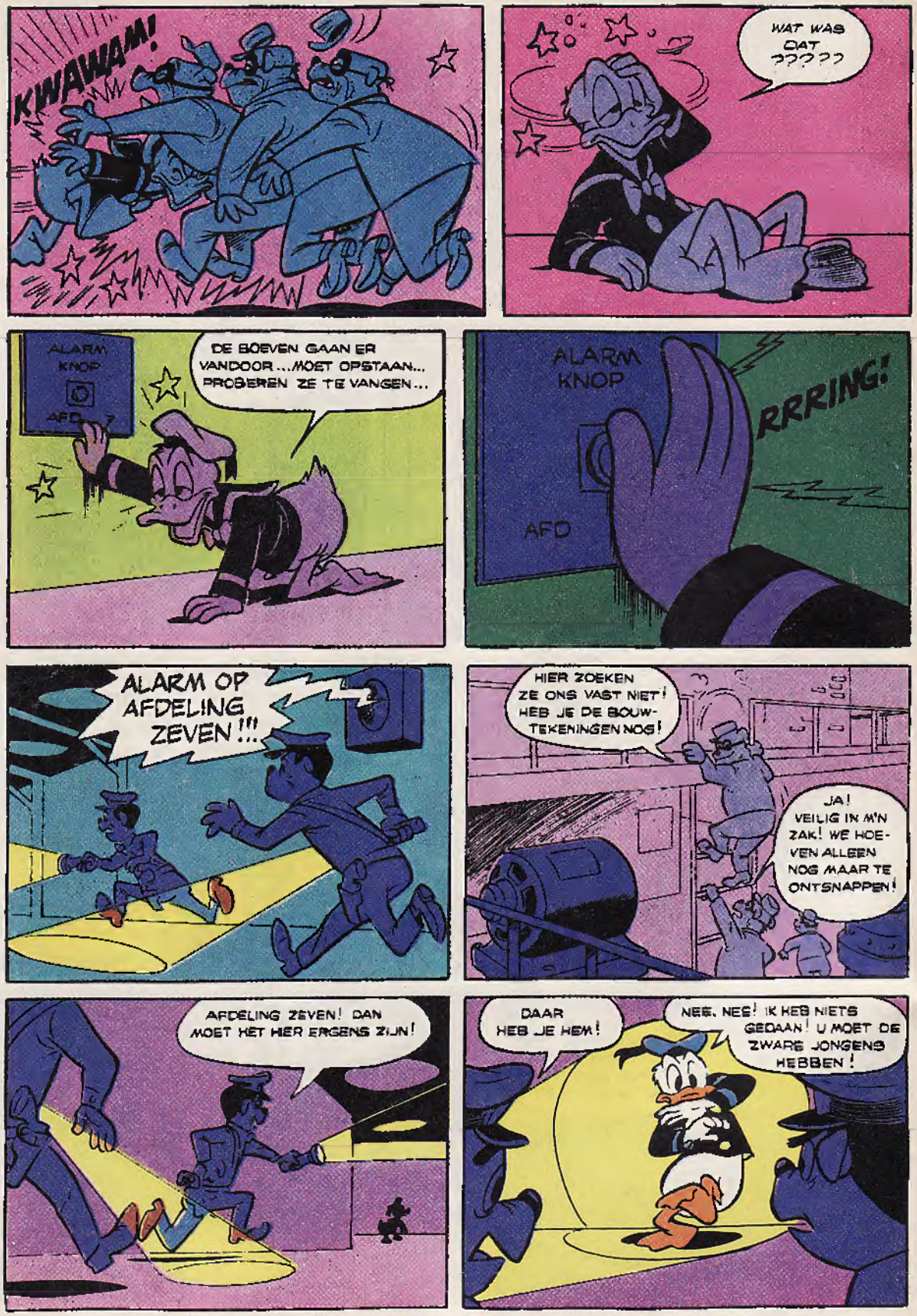
KWAWAM!
WAT WAS DAT ???
ALARM KNOP
AFD
DE BOEVEN GAAN ER VANDOOR ... MOET OPSTAAN... PROBEREN ZE TE VANGEN...
ALARM KNOP
AFD
RRRING!
ALARM OP AFDELING ZEVEN!!!
HIER ZOEKEN ZE ONS VAST NIET! HEB JE DE BOUW-TEKENINGEN NOG!
JA! VEILIG IN M'N ZAK! WE HOEVEN ALLEEN NOG MAAR TE ONTSNAPPEN!
AFDELING ZEVEN! DAN MOET HET HIER ERGENS ZIJN!
DAAR HEB JE HEM!
NEE, NEE! IK HEB NIETS GEDAAN! U MOET DE ZWARE JONGENS HEBBEN!

INTUSSEN...
IK BEN DOOD-OP! IK MOET EVEN RUSTEN, HOOR!
JA! WAT IS HET HIER WARM, HÈ?
PAS OP! STEEKSTROOM DRAAD.
176
176-14

AUW!
176-14
17

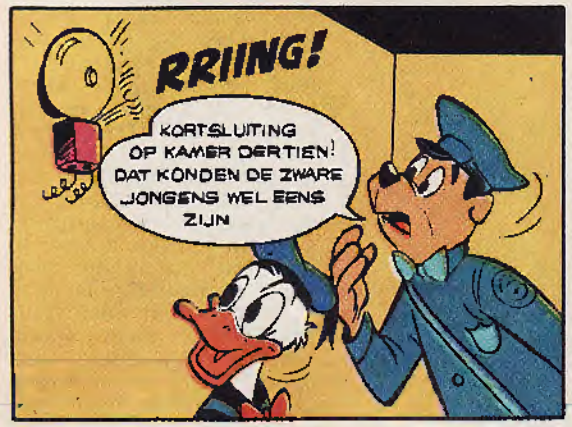
RRIING!
KORTSLUITING OP KAMER DERTIEN! DAT KONDEN DE ZWARE JONGENS WEL EENS ZIJN

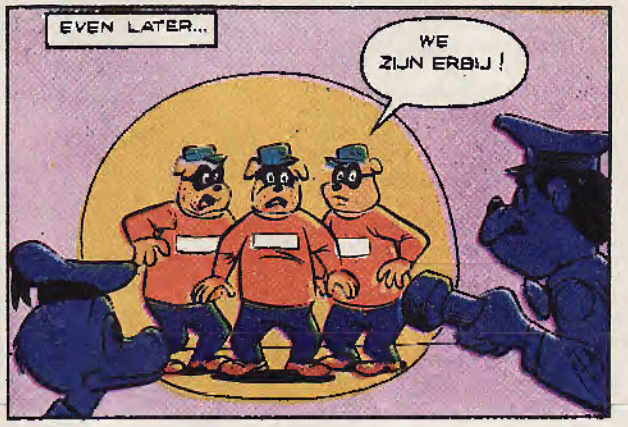
EVEN LATER...
WE ZIJN ERBIJ!

EN DAN...
IK KAN U NIET GENOEG BEDANKEN, MENEER DUCK! U HEBT NIET ALLEEN DE BOUWTEKENINGEN GERED...MAAR MIJN BAANTJE ERBIJ!
OCH..!T WAS NIETS, HOOR!

WAAA?
HELP, OOM DONALD! WE WILDEN NIETS ONDEUGENDS DOEN! WE WILDEN ALLEEN MAAR HELPEN!

IK ZAG DAT ZIJ EEN LAMPJE UITDRAAIDEN! DAT LAMPJE STAAT IN VERBINDING MET DE HOOFDSCHAKELAAR! DAT GAAT STEEDS AAN EN UIT ALS ALLES IN VOL BEDRIJF IS! EN
NIEMAND MAG ER AAN KOMEN!

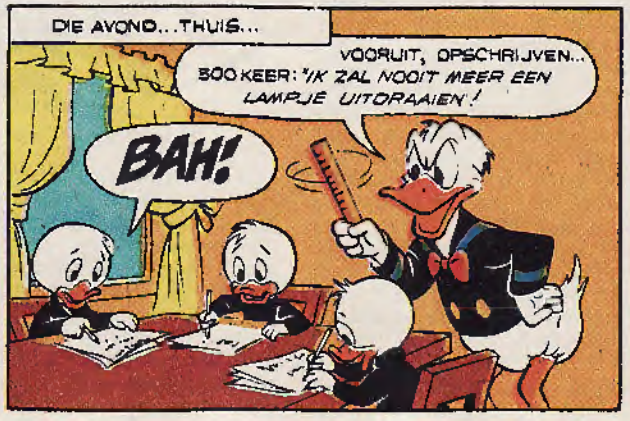
DIE AVOND...THUIS...
VOORUIT, OPSCHRIJVEN... 500 KEER: "IK ZAL NOOIT MEER EEN LAMPJE UITDRAAIEN!
BAH!

Pippi Langkous

geschreven door ASTRID LINDGREN

tekeningen van CARL HOLLANDER

De moeder van Tommy en Anneke zou enige dames op theevisite krijgen. Omdat ze toch meer dan genoeg koekjes gebakken had, vond ze dat Tommy en Anneke Pippi ook maar meteen moesten vragen. Ze dacht dat ze op die manier van haar eigen kinderen de minste last zou hebben.

Tommy en Anneke waren dol verrukt toen ze dat hoorden en ze holden direct naar Pippi om haar uit te nodigen. Pippi was in haar tuin bezig de paar armzalige bloemen die er nog groeiden, water te geven met een oude roestige gieter. Omdat het juist pijpesteien goot, zei Tommy tegen Pippi dat dat nu niet bepaald nodig was.

„Ja, dat kun je nu wel zeggen," zei Pippi verdrietig. „Maar als ik me er de hele nacht op heb liggen verheugen om de bloemetjes water te geven, dan laat ik me door een beetje regen niet tegenhouden, dat snap je toch wel?"

Nu kwam Anneke met het nieuws van de theevisite. „Theevisite... ik?" riep Pippi en ze werd zo opgewonden, dat ze Tommy begon te begieten in plaats van de rozenstruik, wat toch eigenlijk de bedoeling was. „O, hoe moet dat gaan! Jongens, wat ben ik zenuwachtig! Stel je voor als ik me niet netjes gedraag!"

„Dat kun je best," zei Anneke. „Nou, wees daar maar niet van overtuigd," zei Pippi. „Ik probeer het heus wel, maar ik heb al vaker gemerkt dat de mensen vinden dat ik me niet weet te gedragen. En dat nog wel terwijl ik zo mijn best heb gedaan! Aan boord letten we daar nooit zo precies op. Maar ik geloof dat ik me vandaag extra zal inspannen, zodat jullie je niet hoeft te schamen voor mij. Want dat wil ik echt niet."

„Mooi zo," zei Tommy en toen holden hij en Anneke weer naar huis door de regen. „Vanmiddag om drie uur, vergeet het niet!" riep Anneke, onder de paraplu uitglurend.

Om drie uur 's middags stapte een prachtig uitgedoste jongedame de stoep op van het huis van de familie Van der Tak. Dat was Pippi Langkous. Het rode haar had ze voor de gelegenheid los, het hing als leeuwemanen om haar hoofd. Haar mond had ze knalrood geverfd met rood kleurkrijt. Bovendien had ze roet op haar wenkbrauwen gesmeerd, zodat ze er beslist gevaarlijk uitzag. Met het rode krijt had ze ook haar nagels geverfd. Haar paraplue en twee zwarte handschoenen had ze van de zolder gehaald. „Ik denk dat ik de mooiste ben van heel de visite," mompelde ze tevreden toen ze aan de bel trok. In de zitkamer van de familie Van der Tak zaten drie deftige dames en verder Tommy en Anneke en hun moeder. De theetafel stond klaar en er brandde een vuurtje in de open haard. De dames praatten zachtjes met elkaar en Tommy en Anneke zaten op de bank een album te bekijken. Alles was vredig. Maar plotseling werd de vrede verstoord. „In 't geweerrrrr!" Een doordringende kreet kwam uit de gang, en een minuut later stond Pippi Langkous op de drempel. Ze had zo hard en zo onverwacht geschreeuwd, dat de dames gewoon opsprongen van schrik. „Voorrruit, marrrrs!" klonk het toen en Pippi marcheerde naar mevrouw Van der Tak. „Halt!" Ze bleef staan. „Armen vooruit, een, twee!" riep ze en greep met beide handen mevrouw Van der Taks hand en schudde die hartelijk. „Buigen!" riep ze en ze maakte een mooie buiging. Toen lachte ze tegen mevrouw Van der Tak en zei met haar gewone stem: „Ik ben namelijk nogal erg verlegen. Als ik het niet op commando doe, dan zou ik maar bibberend in de gang blijven staan en niet naar binnen durven gaan." Daarna holde ze naar de andere dames en gaf ze een zoen op hun wang.

„Charmant, charmant, op mijn eer," zei ze, want dat had ze eens een keurige heer tegen een dame horen zeggen. Ze ging op de beste stoel zitten die ze vinden kon. Mevrouw Van der Tak had zich voorgesteld dat de kinderen naar Tommy en Annekes kamer zouden gaan. Maar Pippi bleef rustig zitten, sloeg zich op haar knieën en zei, met een blik op de theetafel: „Dat ziet er lang niet gek uit. Wanneer beginnen we?" Op hetzelfde ogenblik kwam Ella, het dienstmeisje, met de theepot binnen en mevrouw Van der Tak zei: „Alstublieft, ga uw gang!"

Pippi hield het schoteltje met koekjes tussen haar tenen en propte er zoveel in haar mond, dat ze geen koek meer kon zeggen.

„Jullie mogen zoveel nemen als je maar lust." Het was een vriendelijk gebaar van mevrouw Van der Tak. Toch durfde Pippi niet als eerste aan de tafel te gaan, want ze was een beetje verlegen. Maar ze kon de verleiding niet weerstaan en eensklaps sprong ze overeind en slaakte een kreet.

„Eerst!" riep Pippi en ze was met twee stappen bij de tafel. Ze graaide zoveel koekjes bij elkaar, als er maar op een schoteltje konden, goolde vijf suikerklontjes in een kopje, goot het halve melkkannetje leeg en ging toen weer zitten, nog vóór een van de dames ook maar bij de tafel had kunnen komen. Pippi stak haar benen recht vooruit en hield het schoteltje met koekjes tussen haar tenen. Ze stopte de koekjes in de thee en propte er zoveel in haar mond, dat ze geen koek meer kon zeggen, hoe ze haar best ook deed. In een ogenblik had ze alle koekjes opgegeten. Ze stond op, sloeg op het bordje als op een tamboerijn en ging naar de tafel om te kijken of er nog koekjes over waren. De dames keken zeer misprijzend naar haar, maar ze trok zich er niets van aan en weer stapte ze naar de tafel. Vrolijk pratend liep ze om de tafel heen en pakte hier en daar een koekje. Na al die koekjes vond ze het nu wel genoeg. Ze was erg voldaan over hetgeen ze deze middag had opgegeten en ze kon niet nalaten dit aan mevrouw Van der Tak te vertellen. „Het is erg aardig van u me hier uit te nodigen," zei ze. „Ik ben nog nooit eerder op theevisite geweest."

WORDT VERVOLGD

c 1968 Uitgeverij Ploegsma, Amsterdam

De vrede werd verstoord. Een kreet kwam uit de gang en een minuut later stond Pippi op de drempel.

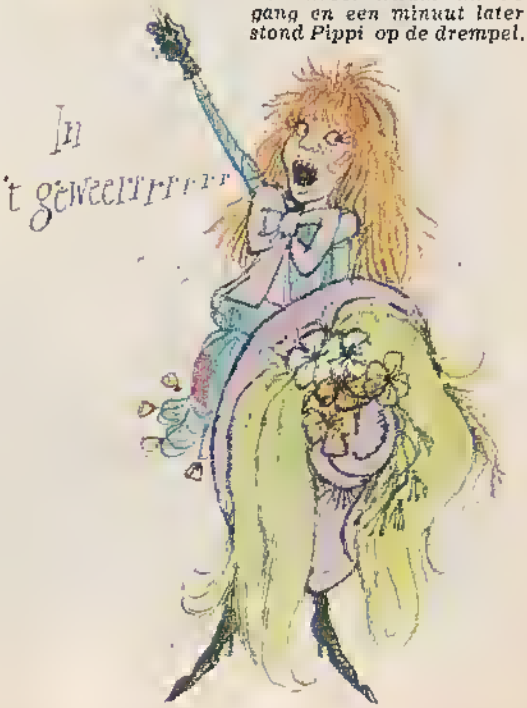

de kleine Boze Wolf

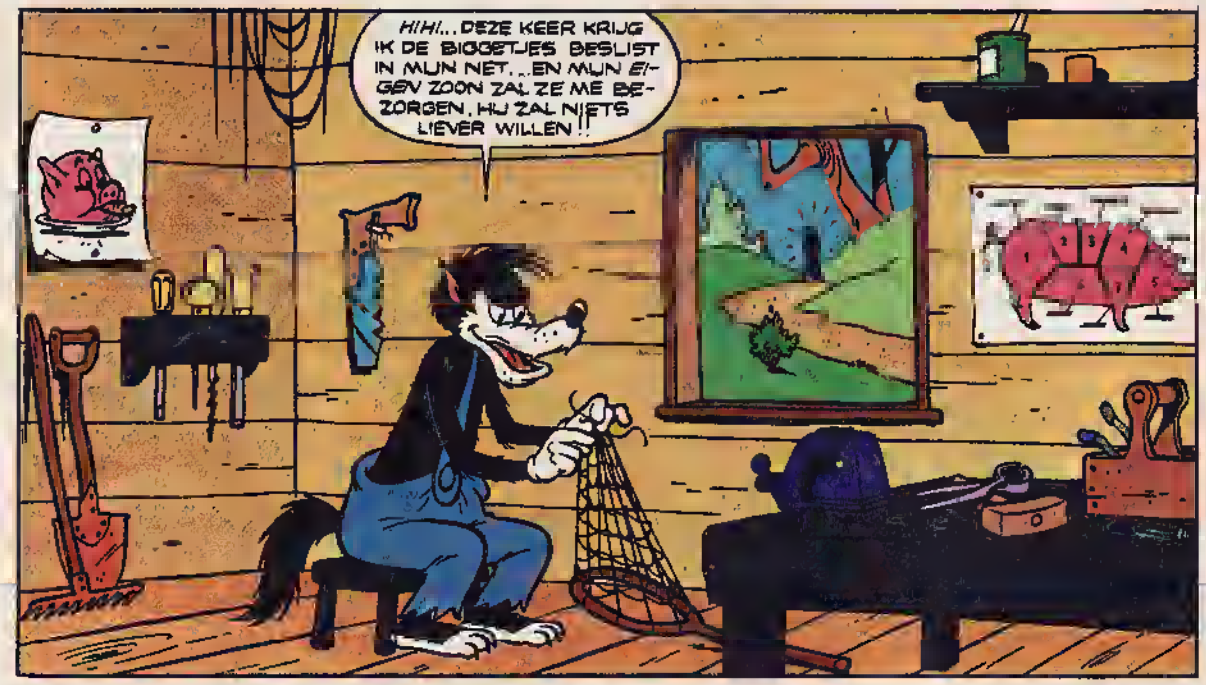

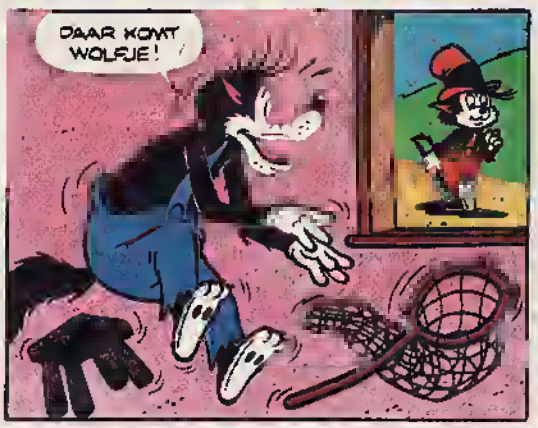

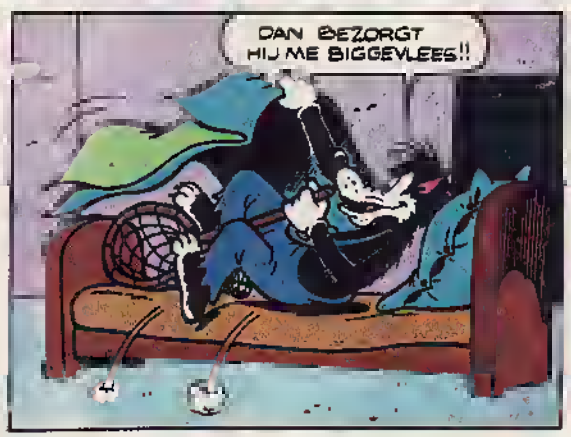

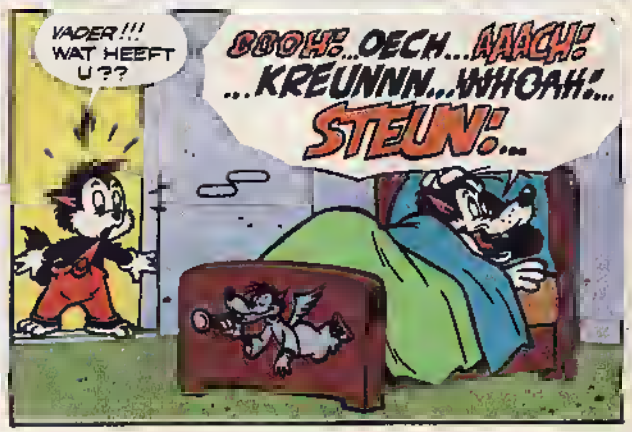

VADER !! HEBT U PIJN ? IS HET IETS WAT U HEBT GEGETEN ??
OOH ..NEE ZOON ..KREUN... HET IS IETS WAT JE VADER NIET GEGETEN HEEFT: BIGGETJES!
BOEHOE ... JE ARME VADER ZAL HET NIET LANG MEER MAKEN ... SNIK ... JIJ ALLEEN KAN ME REDDEN ...DOOR MIJ DE BIGGETJES TE BEZORGEN!
GA JE DE BIGGETJES HALEN, ZOON?
NEE, DE DOKTER!
BAH ! DE DOKTER !! IK HEB GEEN TREK IN DE DOKTER . IK HEB TREK IN BIGGETJES !
MAAR IK KRIJG EEN IDEE ! ...
ZO ... MISSCHIEN KAN IK WOLFJE MET EEN PAAR VERFVLEKKEN OVERTUIGEN!
EVEN LATER...
VADER, DE DOKTER WAS ER NIET... VADER WAT IS ER GEBEURD ??
ACH ZOON, MIJN TOESTAND GAAT SNEL ACHTERUIT! IK LIJD AAN RODE WOLF !!
RODE WOLF ???
ALLEEN GEBAKKEN BIG KAN ME NOG REDDEN ... EN JIJ BENT BEVRIEND MET DE BIGGETJES ...

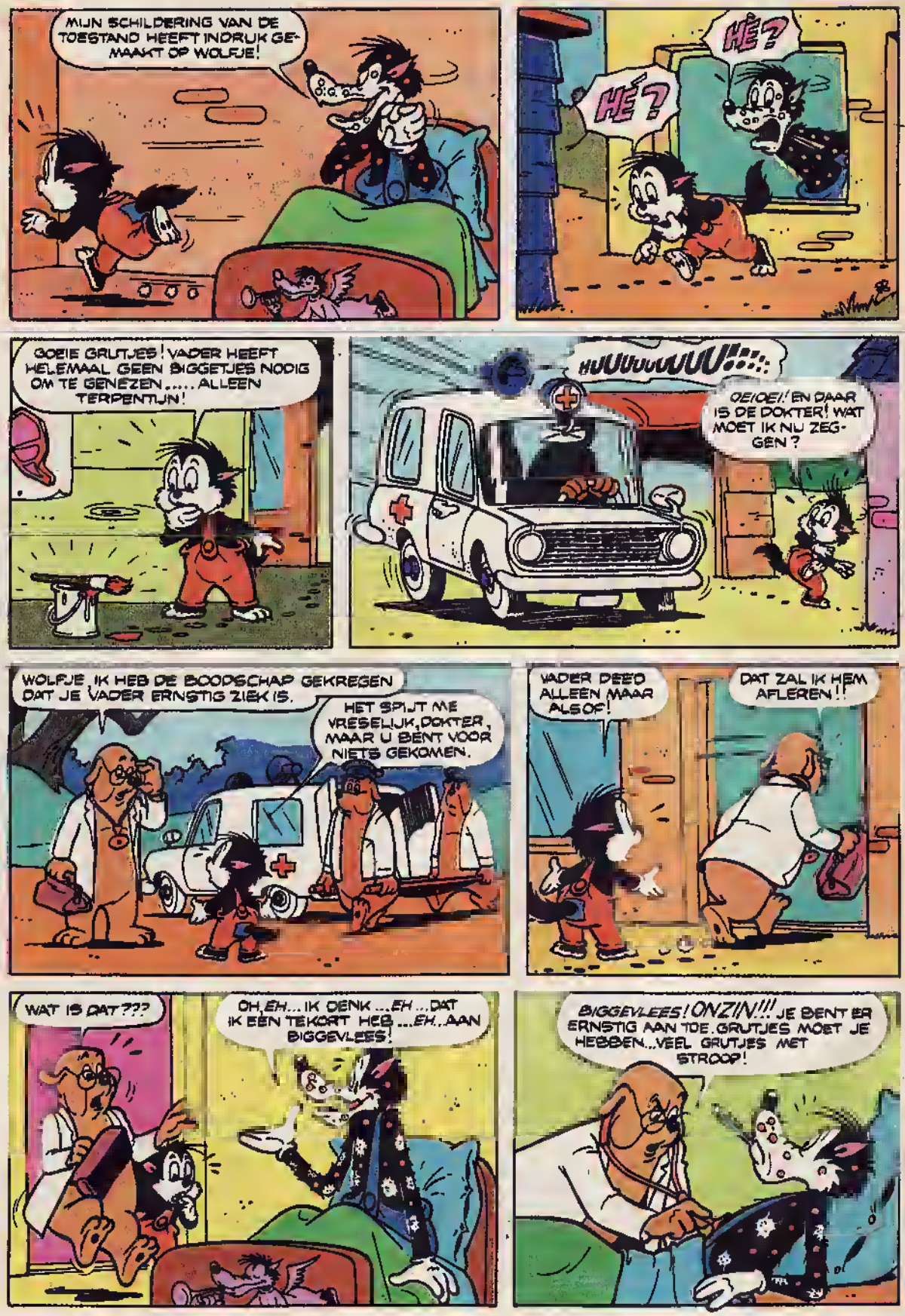
MIJN SCHILDERING VAN DE TOESTAND HEEFT INDRUK GEMAAKT OP WOLFJE!
HÉ?
HÉ?
GOEIE GRUTJES! VADER HEEFT HELEMAAL GEEN BIGGETJES NODIG OM TE GENEZEN..... ALLEEN TERPENTIJN!
HUUUUUUUUU!!!
OEIOE! EN DAAR IS DE DOKTER! WAT MOET IK NU ZEGGEN?
WOLFJE, IK HEB DE BOODSCHAP GEKREGEN DAT JE VADER ERNSTIG ZIEK IS.
HET SPIJT ME VRESELIJK, DOKTER, MAAR U BENT VOOR NIETS GEKOMEN.
VADER DEED ALLEEN MAAR ALSOF!
DAT ZAL IK HEM AFLEREN!!
WAT IS DAT???
OH, EH... IK DENK ...EH .. DAT IK EEN TEKORT HEB ...EH.. AAN BIGGEVLEES!
BIGGEVLEES! ONZIN!!! JE BENT ER ERNSTIG AAN TOE. GRUTJES MOET JE HEBBEN.. VEEL GRUTJES MET STROOP!

HIJ MOET ONMIDDELLIJK OPGENOMEN WORDEN!
OPGENOMEN?? NEE, ALSJEBLIEFT NIET!!! IK HEB MEZELF ALLEEN MAAR KAAL GEKNIPT MET EEN SCHAAR!
IK WIL NIET!! IK DEED MAAR ALSOP!!
RUSTIG MAAR MIDAS. DAT ZEG JE ALLEEN OMDAT JE BANG BENT. MAAR WE MAKEN JE WEER HELEMAAL BETER, HOOR!
LIEVE HELP! VADER IS DUS TOCH NIET ECHT ZIEK!
DAT MOET IK DE DOKTER VERTELLEN!
ONZIN, VENTJE! JE VADER IS ER ERNSTIG AAN TOE! IK VERGIS ME NOOIT! HIJ HEEFT VEEL FRISSE LUCHT NODIG EN VEEL BEWEGING!
EN GRUTJES MET STROOP! TOT ZIJN HUID WEER NORMAAL IS!
DOKTER! VADER HEEFT ZICH ECHT KAALGEKNIPT!
BAH! ZUCHT!! KREUN!! BAH!! BAH!!

EINDE

Ditjes en Datjes van Disneyland

In 1948 kwam er een nieuwe „omnibusfilm" van Disney uit: Melody Time. Het waren ook weer meer filmpjes in één, waarvan het belangrijkste verhaal dat van Pecos Bill, de cowboy, was. Je kunt het op deze pagina's lezen. De liedjes in de film werden gezongen door bekende sterren uit die tijd: The Andrew Sisters, Frances Langford, The Dinning Sisters; het liedje van Pecos Bill zelf werd gezongen door de beroemde filmcowboy Roy Rogers.

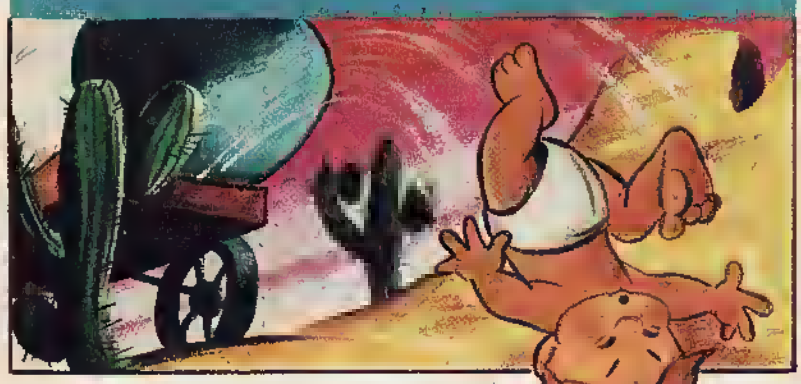

Ga naar Texas en vraag naar Pecos Bill — dan zal iedereen je het verhaal kunnen vertellen. Want er is in heel Texas geen mens die niet weet wie die dappere cowboy was. Schuif maar een stoel bij en ga er maar eens voor zitten, dan vertel ik je de geschiedenis zelf.

Er reed eens een huifkar van het ene eind van Texas naar het andere. Op de bok zat een man met zijn vrouw, en achter in de wagen krioelden zestien kinderen, vier honden en twee katten. Toen de wagen de rivier de Pecos bereikte werd de weg zo hobbelig, dat een van de kinderen over de rand van de kar hotste en op de weg viel. Vader en moeder op de bok hadden niets in de gaten en reden rustig door en baby Bill bleef bij de Pecos achter. En zo, kinderen, kwam Pecos Bill aan zijn naam.

Nou was kleine Bill een bijdehante baby en hij krabbelde dan ook meteen naar het dichtstbijgelegen veilige plekje — in dit geval een nest jonge prairiewolven. Gelukkig nam mama prairiewolf Bill liefderijk op in haar gezin, en zo groeide Bill op bij de jonge wolfjes en hij keek goed toe bij alles wat zij deden en leerde alles wat de jonge wolven leerden. Al gauw werd hij sterk als een beer, kon beter springen dan de antiloop en harder lopen dan het vlugge konijn!

Op een dag zag jonge Bill een klein veulen dat werd aangevallen door een paar kwaadaardige gieren. De jongen stormde erop af en wierp zich in de strijd. Toen de stofwolken waren opgetrokken, bleek dat de gieren geen veer meer aan hun lijf hadden! Ze vluchtten krijsend weg, nagezien door Bill en het veulen, die allebei een blauw oog hadden opgelopen en die meteen dikke vrienden werden. Bill trok met het veulen de wereld in en toen ze beiden volwassen waren, werd Bill cowboy en Widowmaker, zoals hij het veulen noemde, zijn paard. En daar begint de eigenlijke legende van Pecos Bill, want luister maar eens wat hij en zijn paard voor merkwaardige avonturen beleefden!

Op een dag zag Bill een enorme wervelwind. Hij ving hem met zijn lasso en sprong erbovenop om het ding te temmen tot het een zacht briesje werd. Hij was trouwens toch handig met zijn lasso, want toen er eens een grote droogte in Texas heerste, reed Bill op zijn paard naar Californië en ving daar met zijn lasso een regenwolk, die hij mee terug nam naar Texas. Daar begon het te regenen en te regenen, zo hard, dat er een grote plas water kwam: zo ontstond de Golf van Mexico. En dan die keer dat er een stel veedieven kwam om de koeien van Pecos Bill te stelen. Toen Bill ze te pakken had, sloeg hij alle gouden vullingen uit hun kiezen, en dat is de oorzaak dat er later goud werd gevonden in die streek!

Pecos Bill heeft trouwens meer aan het aanzien van het land gedaan: op een dag dook hij op bij een Indianenstam die net een oorlogsdans hield. Hij maakte de roodhuiden zo aan het schrikken dat de verf van hun gezicht op de grond droop. Die streek heet nu nog Painted Desert (geverfde woestijn) vanwege de vreemde kleuren die de grond heeft.

En toen, kinderen, ontmoette Bill Sluefood Sue en hij werd op slag verliefd. Op de dag dat ze trouwden, besteeg Sluefood Sue het paard van Pecos Bill, want daar wilde ze voortaan op rijden. Maar Widowmaker dacht er anders over! Hij vond dat niemand tussen hem en Pecos Bill mocht komen, zelfs geen lief meisje als Sluefood Sue, en hij begon te steigeren om haar af te werpen. Toen hij merkte dat ze zich niet af liet gooien, begon hij op en neer te springen, op en neer, steeds hoger, tot Sue van zijn rug vloog en de lucht in suisde. Bill greep naar zijn lasso om haar te redden. Hij mikte, gooide.... en miste! Niemand begreep er iets van — Pecos Bill had nog nooit gemist! Alleen Widowmaker snapte er alles van, want hij had zijn hoef op het uiteinde van de lasso gezet, omdat hij niet wilde dat Bill zijn bruid terugkreeg. Intussen vloog Sue verder en verder door het luchtruim, tot ze op de maan belandde, en daar zit ze nu nog.

Pecos Bill was zo verdrietig, dat hij terugging naar de prairiewolven. Hij kan zijn Sue maar niet vergeten: iedere keer als het volle maan is, gooit hij zijn hoofd naar achteren en huilt. En wanneer bij volle maan in Texas een eenzame prairiewolf buiten begint te huilen, schuif dan maar een stoel bij en ga er maar eens voor zitten, want dan is er altijd wel iemand die het verhaal gaat vertellen van Pecos Bill.

Hierboven zie je enkele andere figuren uit Melody Time. Het zijn het dappere, kleine sleepbootje Little Toot, Aracuan Bird, de legendarische Amerikaanse bomenplanter Johnny Appleseed met Donald Duck, Mr. Bee (die een Bumble Boogie danst op de muziek van Rimsky Korsakows Vlucht van de hommel) en tenslotte duikt ook Joe Carioca weer op, die samen met Donald Duck zingt en danst.

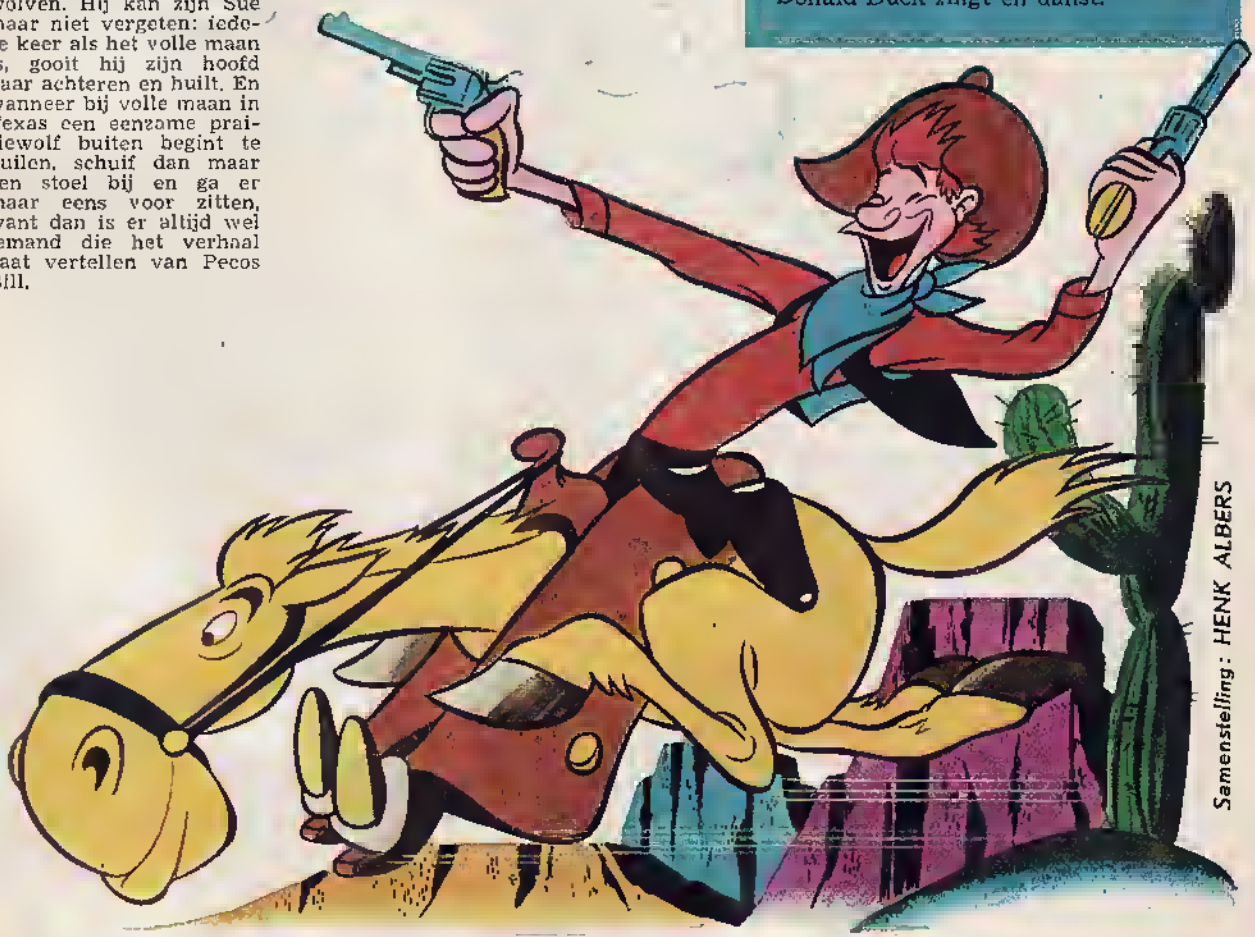

Samenstelling: HENK ALBERS

DE RUIMTE

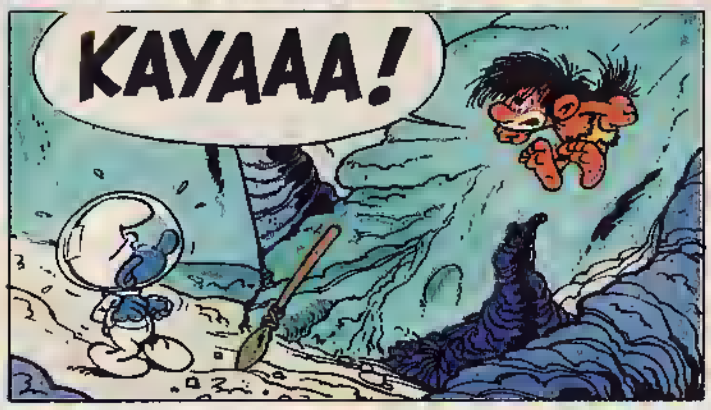
KAYAAA!

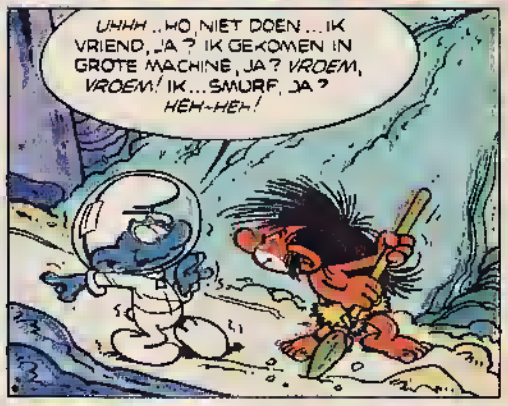
UHHH..HO, NIET DOEN...IK VRIEND, JA? IK GEKOMEN IN GROTE MACHINE, JA? VROEM, VROEM! IK...SMURF, JA? HÈH-HÈH!

EN IK BEN EEN GNOEF VAN DE STAM VAN DE GNOEFEN! WAT KOM JIJ HIER GNOEFEN?

GNOEFEN? UH...OH JA! NOU... DAT IS EEN HEEL VERHAAL! MOET JE HOREN! IK SMURFTE ER AL HEEL LANG VAN OM NAAR EEN ANDERE PLANEET TE GAAN EN OP EEN DAG HEB IK EEN MACHINE GESMURFT, DIE...

JA, JAAAA...VERTEL DAT ALLEMAAL MAAR EENS AAN DE OPPERGNOEP! VOORUIT! GNOEF JIJ MAAR VOOR-OP!

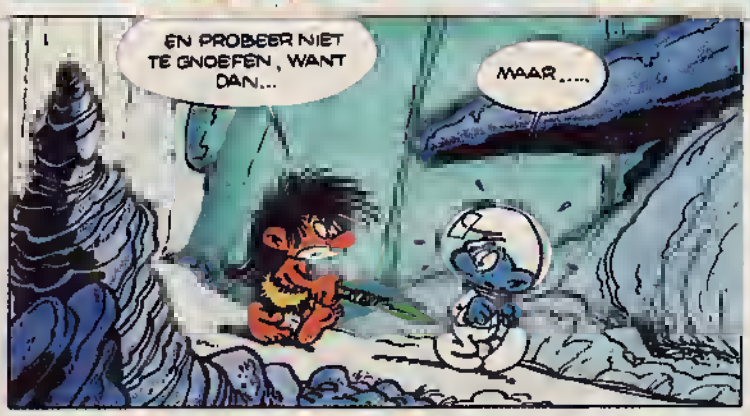
EN PROBEER NIET TE GNOEFEN, WANT DAN...
MAAR.....

NOU, DAT IS ME OOK EEN MOOIE SMURF! WAT ZAL ER NOU MET ME GEBEUREN?

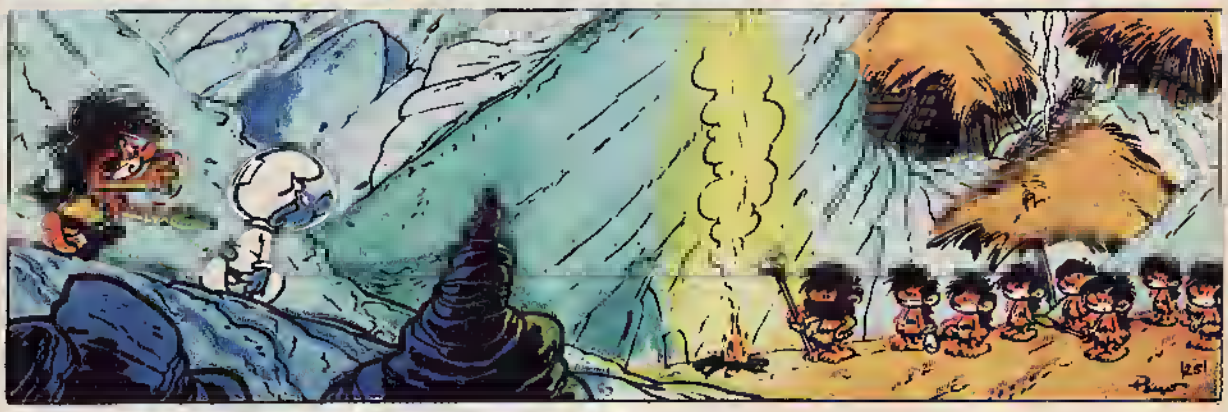

-SMURF

DOOR: PEYO

Terwijl de Ruimtesmurf sliep, hebben de andere Smurfen een drankje ingenomen waardoor ze zijn veranderd in Gnoefs . . .

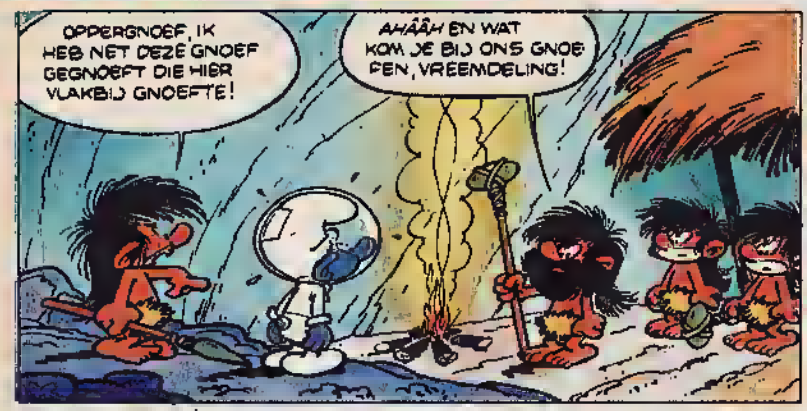

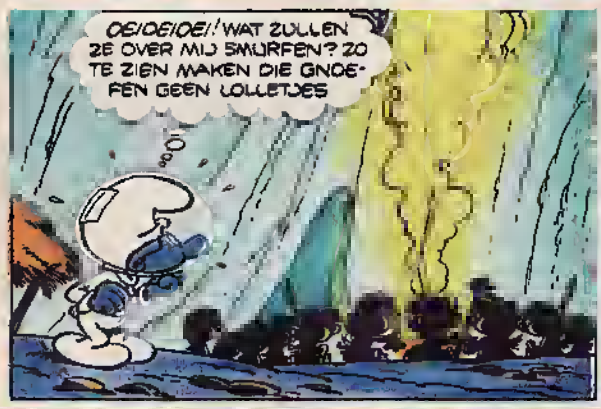

WORDT VERGNOEFD

Dagobert Duck

DE 7 STEDEN VAN CIBOLA

DAGOBERT EN ZIJN NEEFJES ZIJN, TERWIJL ZE OP ZOEK WAREN NAAR INDIAANSE SPEERPUNTEN, DOOR EEN ZANDSTORM OVERVALLEN, EN VINDEN DAARDOOR EEN EEUWENOUD INDIANEN SPOOR. EN LANGS DAT SPOOR VINDEN ZE EEN KRUIK VOL GOUDEN SIERADEN . . .

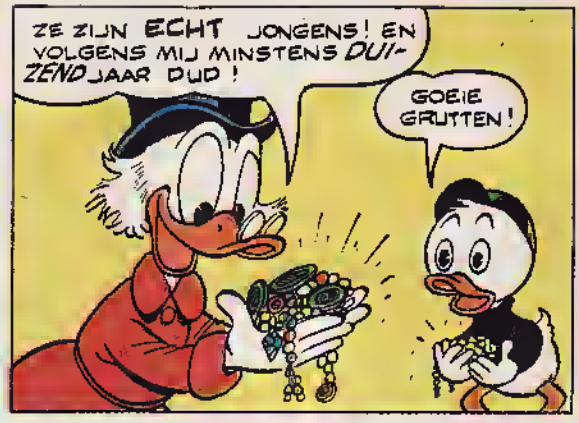

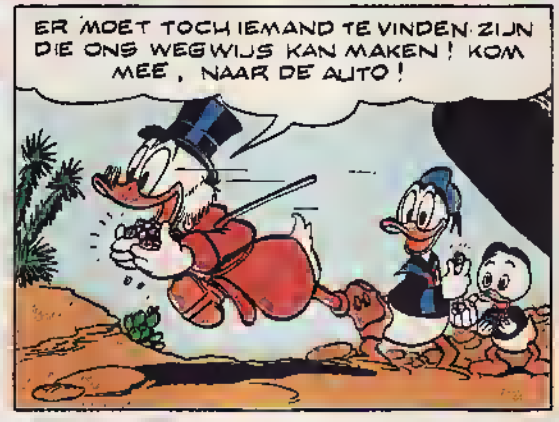

DE ZEVEN STEDEN! DAAR HEBBEN TALLOZE ONTDEKKINGSREIZIGERS TIJDENLANG NAAR GEZOCHT!
JA! VOLGENS DE OVERLEVERINGEN ZIJN DE STRATEN ER GEPLAVEID MET GOUD!

ACH! SPROOKJES! DIE ZEVEN STEDEN BLEKEN NIETS ANDERS TE ZIJN DAN EEN PAAR ARMOEDIGE INDIANENDORPJES!
OH, DACHT U DAT?

DE INDIANEN HEBBEN NOG NOOIT IEMAND NAAR DE ECHTE STEDEN GEBRACHT! GEEN ENKELE BLANKE HEEFT CIBOLA OOIT AANSCHOUWD!

IN DIT KASTJE WORDEN AMULETTEN EN KLEISTENEN BEWAARD DIE BEWIJZEN DAT DE STEDEN ECHT HEBBEN BESTAAN!
GUNST!... MAAR WAAR?

WAAR? QUIÉN SABE?... ALS IK DAT WIST, GING IK ER METEEN NAARTOE!

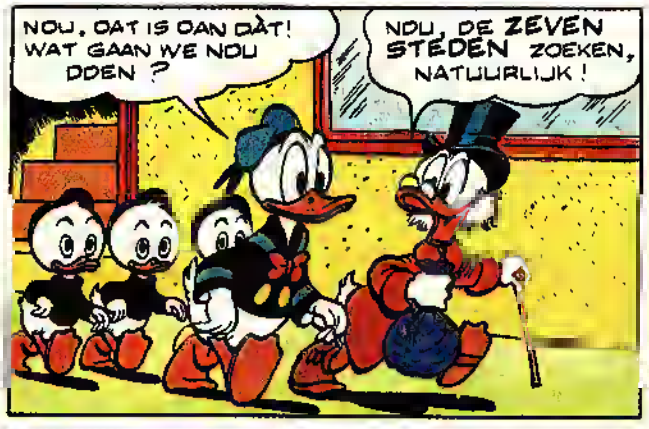
NOU, DAT IS DAN DÁT! WAT GAAN WE NOU DOEN?
NOU, DE ZEVEN STEDEN ZOEKEN, NATUURLIJK!

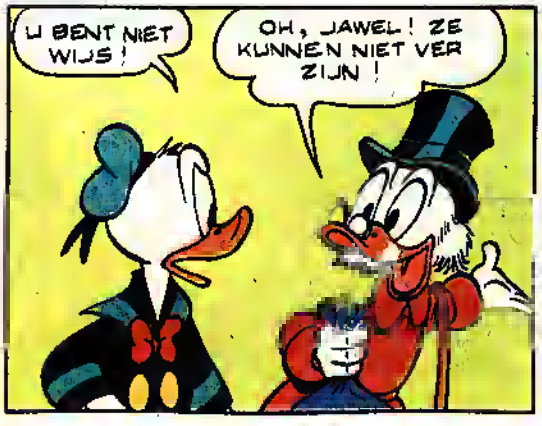
U BENT NIET WIJS!
OH, JAWEL! ZE KUNNEN NIET VER ZIJN!

NATUURLIJK! WE HOEVEN ALLEEN MAAR DAT OUDE INDIANENSPOOR TE VOLGEN!
ALS JE JULLIE HOORT, IS HET DOOD EENVOUDIG!

LATEN WE EERST MAAR WAT GAAN ETEN ! DAN KUNNEN WE METEEN OVERLEGGEN HOE WE HET AAN ZULLEN PAKKEN OM CIBOLA TE VINDEN !
CAFÉ
VANMORGEN DACHT IK NOG DAT IK ALLE MANIEREN OM GELD TE VERDIENEN AL GEHAD HAD ! EN MOET JE NOU EENS ZIEN !
JA ! ALS PIJLENZOEKER DOET U HET NIET SLECHT !
MAAR IK HEB DE SIERADEN GEVONDEN !!
OP DAT MOMENT, VLAKBIJ...
AUW!
176-301
ZWARE JONGENS
176-360
ZWARE JONGENS
ERUIT, SCHOOIERS ! JULLIE KRIJGEN GEEN CENT MEER ! JE VERDIENT HET VOORTAAN ZELF MAAR !
BIJ STANDS BUREAU SOCIALE ZORG AFD. 13476
WAT MOEILIJK HEBBEN WIJ ZWARE JONGENS HET TOCH !
LAAT ONS TOCH NIET VAN DE HONGER OMKOMEN !
JA ! HOE KOMEN WE NOU AAN ETEN ?
176-602
ZWARE JONGENS
176-671
SINDS ALLE BANKEN VEILIGHEIDSSYSTEMEN TEGEN INBREKERS HEBBEN INGEVOERD, HEBBEN WE ZO'N MOEITE OM DE EINDJES AAN ELKAAR TE KNOPEN !
JA ! EN HET GEVANGENISETEN IS OOK NIET ALLES !
176-671
ZWARE JONGENS
176-716
ZWARE
HOU OP ! JULLIE ZIJN HEEL GOED IN STAAT OM TE WERKEN ! ZOEK MAAR EEN BAANTJE, HOOR !
BIJ STANDS
OH, WAT IS DE WERELD TOCH WREED EN HARTELOOS VOOR ONS ARME ZWARE JONGENS !... (SNIK ! SNIK !)

OEPS!... DROOG JE TRANEN, JONGENS! KIJK EENS IN WELKE BOTER WE WEER VALLEN MET ONZE FIJNE NEUS?
176-001
ZWARE JONGENS
OUWE DAGOBERT DUCK! DE RIJKSTE FANTASTICATRILJONAIR TER WERELD!
CAFE
ER VALT ALTIJD GELD TE VERDIENEN ALS HIJ IN DE BUURT IS!
MISSCHIEN HEEFT HIJ NET WEER EEN WINSTGEVEND ZAAKJE BIJ DE KOP!
176-617
176-716
176-167
ZWARE JONGENS
ZWARE JONGENS
ZWARE JONGENS
LATEN WE SNEL ZIJN GULDEN WOORDEN AF GAAN LUISTEREN!
MISSCHIEN VANGEN WE IETS OP WAARMEE WE EINDELIJK DE SCHAAPJES OP HET DROGE KUNNEN HALEN!
176-671
ZWARE
EN DUS...
WE BEGINNEN MORGEN METEEN NAAR DE ZEVEN STEDEN TE ZOEKEN!
EN WIJ VOLGEN JE OP DE VOET! HEH-HEH-HEH!
ALS WE DE ZEVEN STEDEN EENMAAL HEBBEN GEVONDEN, GAAN WE EEN STOET VRACHTWAGENS HALEN OM AL HET GOUD WEG TE SLEPEN!
OH, JONGEJANTJE-JOEPIE!
IK STEL VOOR TE DRINKEN OP HET SUCCES VAN ONZE TOCHT!
KLINK!
KLINK!
ZWARE JONGENS

DE ZON GAAT OP BOVEN DE MESA...
HEBBEN WE ALLES WAT WE NODIG HEBBEN? WATER? ETEN? DEKENS?
JA!
JA!
JA!
EN WE HEBBEN ONS PAD-VINDERSHANDBOEK MEEGEBRACHT! VOOR HET GEVAL WE ERGENS IETS OVER WILLEN WETEN!
PAD VINDERS HANDBOEK
DAN KUNNEN WE VERTREKKEN! OP WEG NAAR DE ZEVEN STEDEN VAN CIBOLA!
VOORUIT MAAR!
ZULLEN WIJ DAN OOK MAAR GAAN?
NEE! DAN ZIEN ZE ONS! LAAT ZE MAAR EEN PAAR KILOMETER VOORSPRONG NEMEN!
WEER LANGS DE OASE...
ZOLANG HET SPOOR ZO DUIDELIJK BLIJFT, ZULLEN WE GEEN MOEITE HEBBEN HET TE VOLGEN!
VERDER EN VERDER TREKKEN DE DUCK'S...
HET GAAT NOG STEEDS GOED JONGENS!
MAAR DAN...
OEPS! HIER HOUDT HET OP!
HET SPOOR IS ONDER HET ZAND BEDOLVEN!
WAAR ZOU HET HIER NAAR TOE GAAN - OIE KANT OP, OF DAARHEEN?
WE ZULLEN HET ZO WETEN!

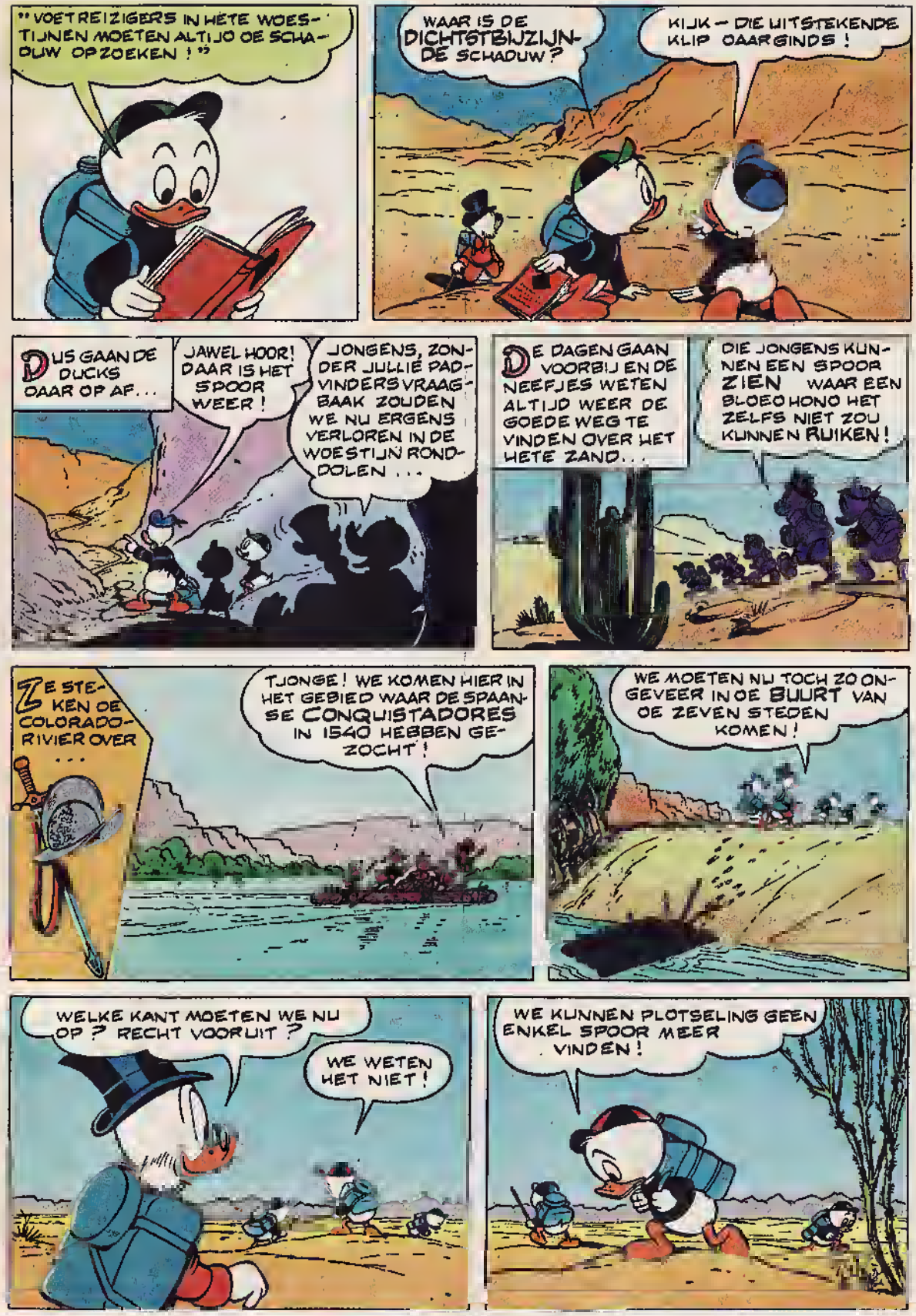
"VOETREIZIGERS IN HETE WOESTIJNEN MOETEN ALTIJD DE SCHADUW OPZOEKEN!"
WAAR IS DE DICHTSTBIJZIJNDE SCHADUW?
KIJK – DIE UITSTEKENDE KLIP DAARGINDS!
DUS GAAN DE DUCKS DAAR OP AF...
JAWEL HOOR! DAAR IS HET SPOOR WEER!
JONGENS, ZONDER JULLIE PADVINDERSVRAAGBAAK ZOUDEN WE NU ERGENS VERLOREN IN DE WOESTIJN RONDDOLEN...
DE DAGEN GAAN VOORBIJ EN DE NEEFJES WETEN ALTIJD WEER DE GOEDE WEG TE VINDEN OVER HET HETE ZAND...
DIE JONGENS KUNNEN EEN SPOOR ZIEN WAAR EEN BLOEDHOND HET ZELFS NIET ZOU KUNNEN RUIKEN!
ZE STEKEN DE COLORADORIVIER OVER...
TJONGE! WE KOMEN HIER IN HET GEBIED WAAR DE SPAANSE CONQUISTADORES IN 1540 HEBBEN GEZOCHT!
WE MOETEN NU TOCH ZO ONGEVEER IN DE BUURT VAN DE ZEVEN STEDEN KOMEN!
WELKE KANT MOETEN WE NU OP? RECHT VOORUIT?
WE WETEN HET NIET!
WE KUNNEN PLOTSELING GEEN ENKEL SPOOR MEER VINDEN!

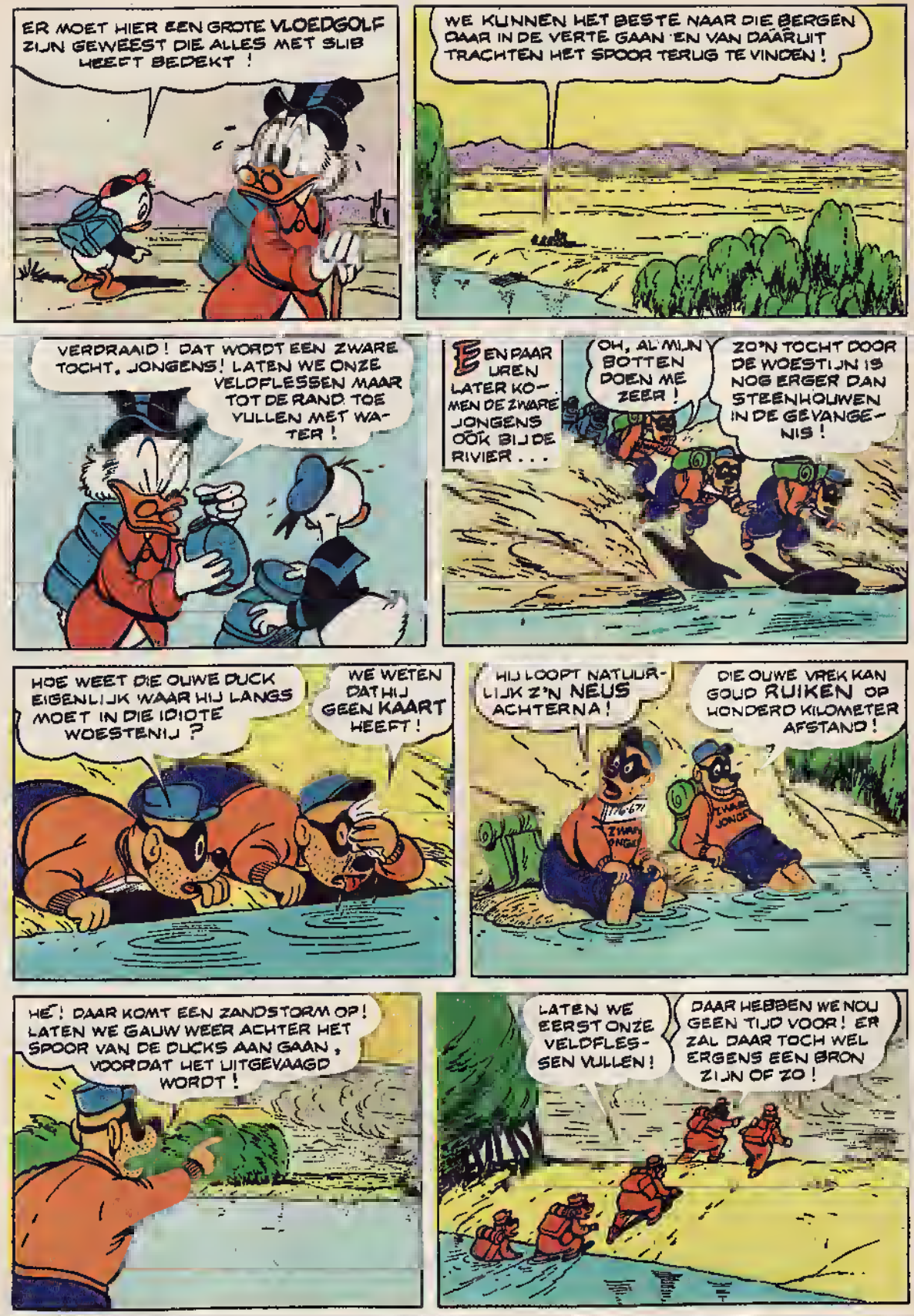
ER MOET HIER EEN GROTE VLOEDGOLF ZIJN GEWEEST DIE ALLES MET SLIB HEEFT BEDEKT !
WE KUNNEN HET BESTE NAAR DIE BERGEN DAAR IN DE VERTE GAAN EN VAN DAARUIT TRACHTEN HET SPOOR TERUG TE VINDEN !
VERDRAAID ! DAT WORDT EEN ZWARE TOCHT, JONGENS! LATEN WE ONZE VELDFLESSEN MAAR TOT DE RAND TOE VULLEN MET WATER !
EEN PAAR UREN LATER KOMEN DE ZWARE JONGENS OOK BIJ DE RIVIER . . .
OH, AL MIJN BOTTEN DOEN ME ZEER !
ZO'N TOCHT DOOR DE WOESTIJN IS NOG ERGER DAN STEENHOUWEN IN DE GEVANGENIS !
HOE WEET DIE OUWE DUCK EIGENLIJK WAAR HIJ LANGS MOET IN DIE IDIOTE WOESTENIJ ?
WE WETEN DAT HIJ GEEN KAART HEEFT !
HIJ LOOPT NATUURLIJK Z'N NEUS ACHTERNA !
DIE OUWE VREK KAN GOUD RUIKEN OP HONDERD KILOMETER AFSTAND !
HE ! DAAR KOMT EEN ZANDSTORM OP ! LATEN WE GAUW WEER ACHTER HET SPOOR VAN DE DUCKS AAN GAAN, VOORDAT HET UITGEVAAGD WORDT !
LATEN WE EERST ONZE VELDFLESSEN VULLEN !
DAAR HEBBEN WE NOU GEEN TIJD VOOR ! ER ZAL DAAR TOCH WEL ERGENS EEN BRON ZIJN OF ZO !

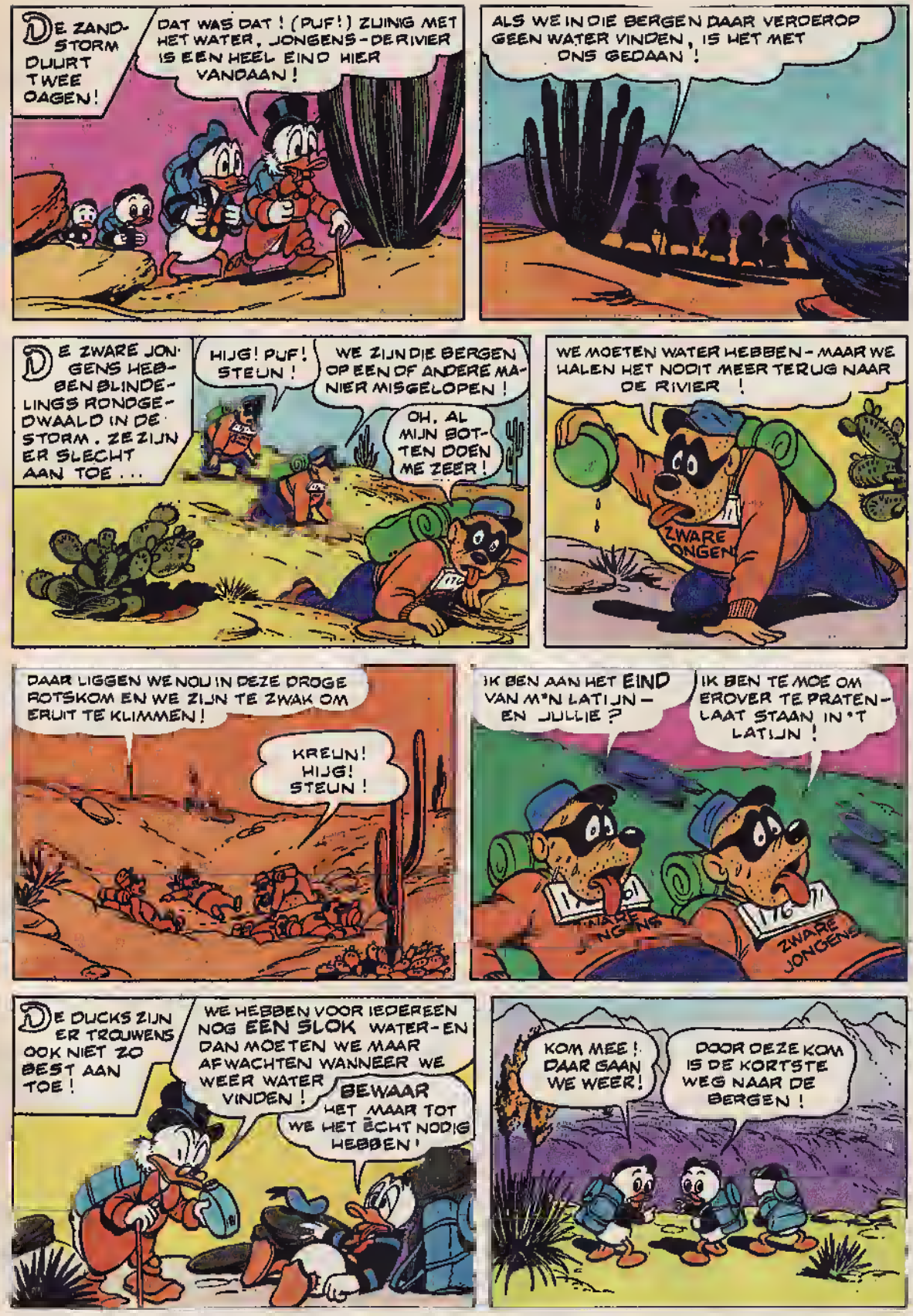
DE ZANDSTORM DUURT TWEE DAGEN!
DAT WAS DAT! (PUF!) ZIJNG MET HET WATER, JONGENS - DE RIVIER IS EEN HEEL EIND HIER VANDAAN!
ALS WE IN DIE BERGEN DAAR VEROEROP GEEN WATER VINDEN, IS HET MET ONS GEDAAN!
DE ZWARE JONGENS HEBBEN BLINDELINGS RONDGEDWAALD IN DE STORM. ZE ZIJN ER SLECHT AAN TOE...
HIJG! PUF! STEUN!
WE ZIJN DIE BERGEN OP EEN OF ANDERE MANIER MISGELOPEN!
OH, AL MIJN BOTTEN DOEN ME ZEER!
WE MOETEN WATER HEBBEN - MAAR WE HALEN HET NOOIT MEER TERUG NAAR DE RIVIER!
ZWARE JONGENS
DAAR LIGGEN WE NOU IN DEZE DROGE ROTSKOM EN WE ZIJN TE ZWAK OM ERUIT TE KLIMMEN!
KREUN! HIJG! STEUN!
IK BEN AAN HET EIND VAN M'N LATIJN - EN JULLIE?
IK BEN TE MOE OM EROVER TE PRATEN - LAAT STAAN IN 'T LATIJN!
ZWARE JONGENS
DE DUCKS ZIJN ER TROUWENS OOK NIET ZO BEST AAN TOE!
WE HEBBEN VOOR IEDEREEN NOG EEN SLOK WATER - EN DAN MOETEN WE MAAR AFWACHTEN WANNEER WE WEER WATER VINDEN!
BEWAAR HET MAAR TOT WE HET ECHT NODIG HEBBEN!
KOM MEE! DAAR GAAN WE WEER!
DOOR DEZE KOM IS DE KORTSTE WEG NAAR DE BERGEN!

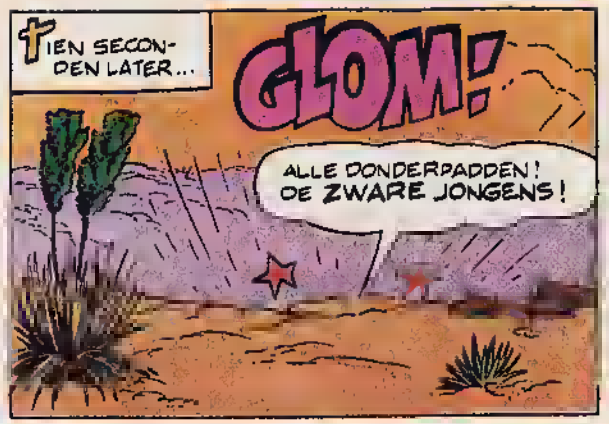

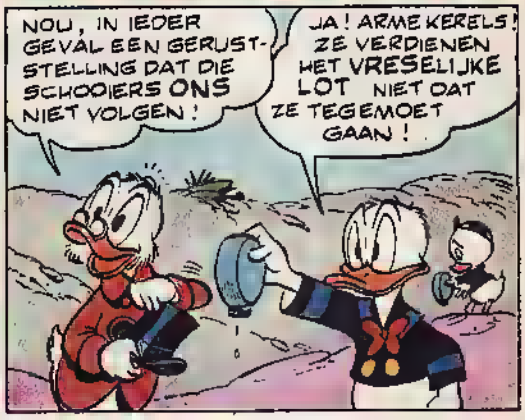

WORDT VERVOLGD

Donald Duck

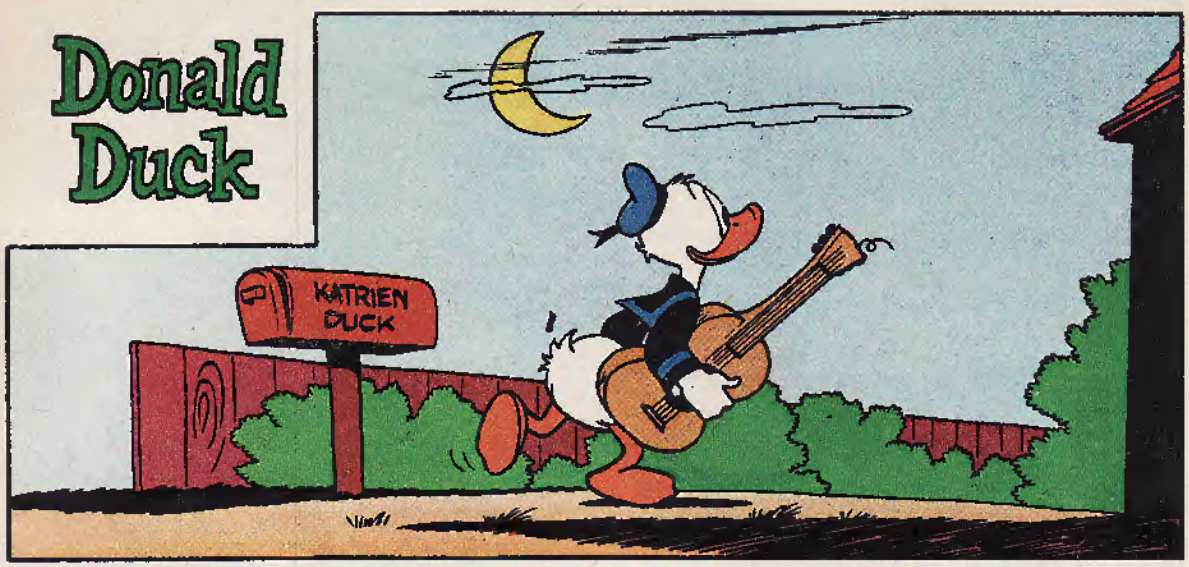

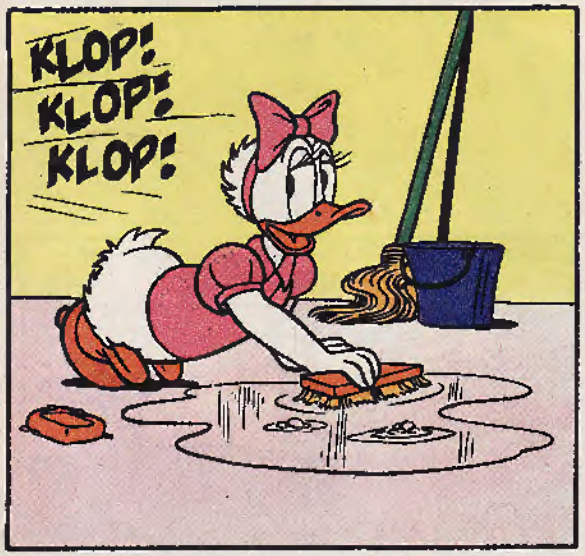

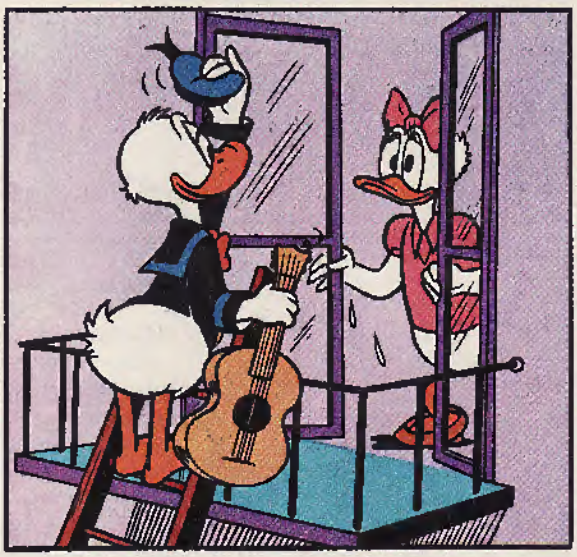

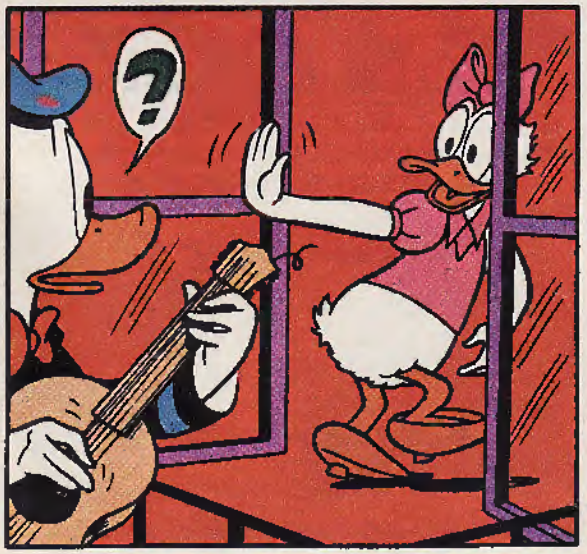

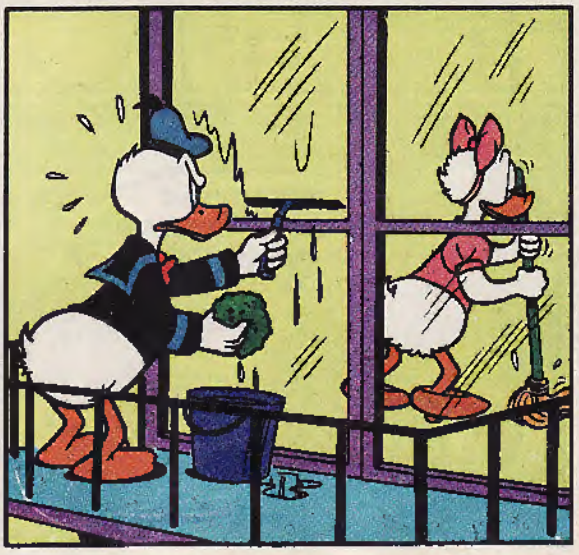

Tompoes en de Rappe Ratsers

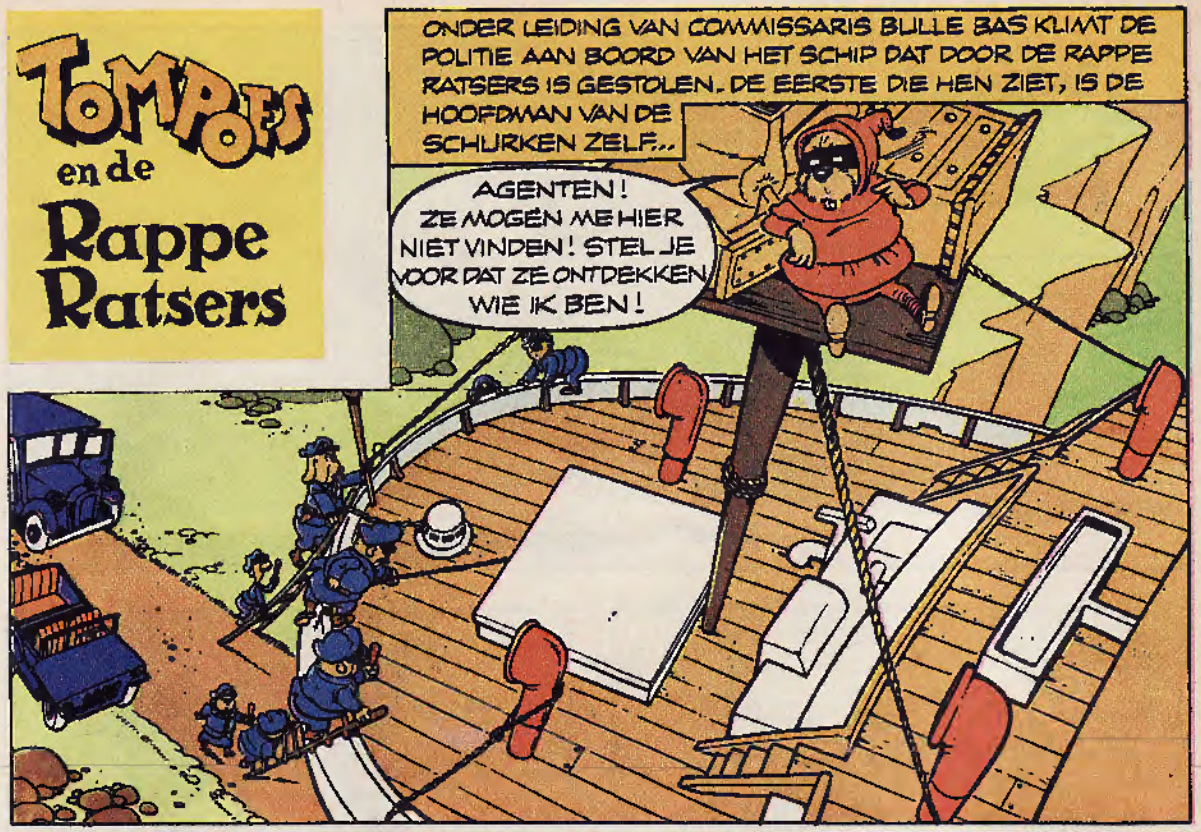

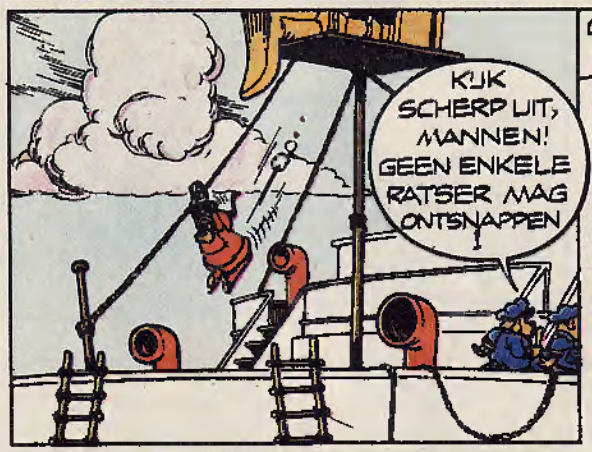

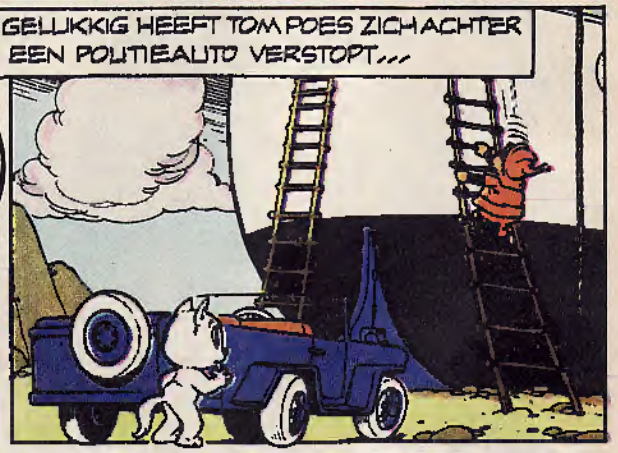

HU IS DE HOOFD-RATSER. IK DACHT HET AL. IK MOET HEM ONSCHADELIJK MAKEN!
VLUG NAAR DE STAD! IK MOET EEN ALIBI HEBBEN
TOM POES MIKT NAUWKEURIG, EN GEEFT DE AUTOBAND EEN ZET...
UMPS!
INTUSSEN, AAN BOORD VAN HET SCHIP...
KOM MAAR TEVOORSCHIJN! JULLIE ZIJN OMSINGELD! HANDEN OMHOOG, KOMAAN!
STILTE! WE SLAPEN!
OEF! D-DAT G-GAAT TE VER! B-BELEDIGING VAN DE POLITIE! DAAR ZULLEN JULLIE VOOR BOETEN!
STILTE, ZEIDEN WE!
DAT GESCHREEUW MOET AFGELOPEN ZIJN!
WE HEBBEN JULLIE GEWAARSCHUWD!
EN NA EEN KORT MAAR HEVIG GEVECHT...

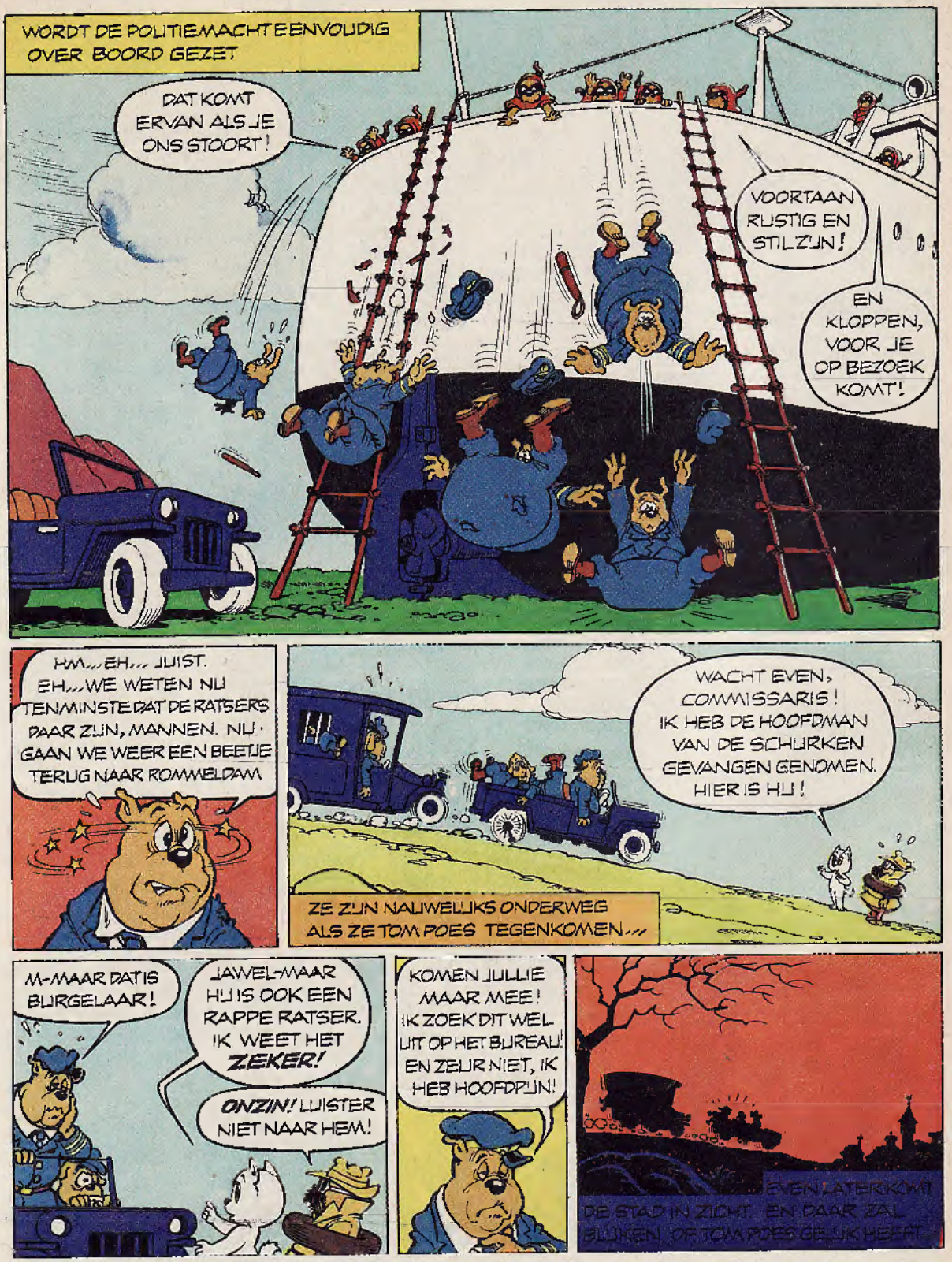

DONALD DUCK. Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam, postbus 497. Abonnementsprijs voor Nederland 30 cent per week of 13,90 per 13 nummers; voor buitenland worden prijzen na condities op aanvraag gaarne verstrekt. Losse nummers 40 cent. Telefoonnummer voor vragen en mededelingen van abonnees: 020 - 72 97 88. Girobetaling: Indien u het blad per post ontvangt, op postgirorekening 119131 van DONALD DUCK Amsterdam, bij voorkeur door middel van storting-overschrijvingskaart die u wordt toegezonden. Adresverandering drie weken tevoren opgeven met vermelding van oud en nieuw adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan DONALD DUCK, afd. abonnementen, postbus 497, Amsterdam. Verdeler voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., Van Scheenbekestraat 34-38, Antwerpen, tel. 382380, P.R. 83405. Prijs per nummer 7 Fr. Verkrijgbaar bij de verkooper en de boek- en dagbladhandel. Attentie: zonder schriftelijke toestemming van de uitgever is het verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan iets te ontlenen.
© 1968 Walt Disney Productions